

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Snabbanalys **Hållbarhetsredovisning: en beskrivning av läget vid EU:s institutioner och byråer**

juni 2019

Innehållsförteckning

	Punkt
Sammanfattning	I-VIII
Inledning	01–21
Hållbar utveckling och hållbarhet	01–05
Hållbarhetsredovisning	06–11
Skäl till hållbarhetsredovisning	12–14
Vad ska ingå i hållbarhetsredovisningar och var ska de offentliggöras?	15–21
Analysens inriktning och omfattning samt analysmetod	22–25
Förutsättningar för hållbarhetsredovisning	26–43
Involvering av intressenter	27–28
Utarbetande av en strategi	29–38
Integrering	39–43
Redovisning av hållbarhet vid EU:s institutioner och myndigheter	44–66
Verksamhets- och resultatredovisning av kommissionen	47–53
Eurostats rapport om framstegen mot att uppnå målen för hållbar utveckling i ett EU-sammanhang	54–56
Hållbarhetsinformation som lämnas av EU:s institutioner och myndigheter	57–66
Revision av hållbarhetsinformation	67–72
Utmaningar vid EU:s institutioner och myndigheter när det gäller hållbarhetsredovisning	73–82

Bilagor

Bilaga I – Metod

Bilaga II – Information om hållbarhet, offentliggjord eller insamlad av EU-institutioner och EU-myndigheter

Akronymer och förkortningar

Ordförklaringar

Slutnoter

Revisionsrättens team

Sammanfattning

I Europeiska unionen är fast besluten att genomföra Agenda 2030 för hållbar utveckling och de 17 målen för hållbar utveckling (hållbarhetsmålen). I denna analys beskriver vi läget när det gäller redovisningen av uppfyllelsen av målen för hållbar utveckling på EU-nivå och enskilda EU-institutioners och EU-myndigheters redovisning.

II Hållbarhetsredovisning innebär att en organisation mäter, redovisar och ansvarar inför interna och externa intressenter för sin verksamhet och sina resultat i förhållande till målet hållbar utveckling. Hållbarhetsredovisning är ett verktyg för både styrning och ansvarsutkrävande. Organisationen redovisar dels hur den beaktar hållbarhetsfrågor i sin verksamhet, dels sin miljömässiga, sociala och ekonomiska påverkan.

III Kommissionen och övriga EU-institutioner är inte rättsligt skyldiga att upprätta hållbarhetsredovisningar. Eftersom EU har åtagit sig att uppfylla hållbarhetsmålen och att få till stånd en hållbar utveckling i allmänhet kunde man förvänta sig att hållbarhetsredovisning skulle vara en integrerad del av redovisningen av verksamhet och resultat.

IV Vår analys visar att kommissionen inte redovisar hur EU:s budget eller EU:s politik bidrar till att målen för hållbar utveckling uppfylls. Ett undantag är området yttre åtgärder där kommissionen har börjat anpassa sitt system för verksamhets- och resultatredovisning till hållbarhetsmålen och hållbarhet. Kommissionen offentliggjorde nyligen ett diskussionsunderlag där den beskriver utvalda åtgärder som avser målen för hållbar utveckling. EU:s statistikkontor (Eurostat) offentliggör en övergripande beskrivning av framstegen med att uppfylla målen för hållbar utveckling i ett EU-sammanhang. Den syftar dock inte till att mäta EU-politikens och EU-budgetens bidrag till Agenda 2030.

V Analysen visar också att de nödvändiga förutsättningarna för meningsfull hållbarhetsredovisning till stor del ännu inte är på plats. Kommissionen har offentliggjort ett diskussionsunderlag med scenarier för ett hållbart Europa, men för närvarande har den ingen strategi för hållbarhetsmålen fram till 2030.

VI Vi tittade också på vad EU:s institutioner (förutom kommissionen) och EU:s myndigheter gör på området hållbarhetsredovisning och konstaterade att en EU-institution, Europeiska investeringsbanken, och en EU-myndighet, Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, offentliggör hållbarhetsredovisningar. Andra EU-institutioner och EU-myndigheter samlar in viss information om hållbarhet, och

offentliggör den ibland, men den är ofta fragmentarisk och ofullständig och täcker inte alla hållbarhetsaspekter. Informationen handlar framför allt om hur driften av organisationerna påverkar hållbarheten och inte på hur organisationerna har beaktat hållbarhet i sin övergripande strategi och verksamhet.

VII I analysen visar vi på fördelarna med hållbarhetsredovisning för organisationer och beskriver utvecklingen när det gäller revision av den. Vi ger också exempel på tillvägagångssätt i medlemsstaterna i såväl den privata som den offentliga sektorn.

VIII Vi identifierar följande fyra utmaningar när det gäller hållbarhetsredovisning i EU:s institutioner och myndigheter:

- Utarbeta en EU-strategi för perioden efter 2020 för målen för hållbar utveckling och hållbarhet.
- Integrera hållbarhet och målen för hållbar utveckling i EU:s budget och i ramen för verksamhets- och resultatredovisning.
- Utveckla hållbarhetsredovisningen vid EU:s institutioner och myndigheter.
- Öka hållbarhetsredovisningens trovärdighet genom revision.

Inledning

Hållbar utveckling och hållbarhet

01 *Hållbar utveckling* definieras vanligtvis som ”en utveckling som tillgodoser dagens behov utan att framtida generationers möjlighet att tillgodose sina egna behov äventyras”¹.

02 Den betraktas som en övergripande strategi som knyter samman de tre pelarna miljömässig, social och ekonomisk hållbarhet². En integrering av dem innebär inte nödvändigtvis att man måste göra en avvägning mellan miljön och ekonomisk utveckling³. Hållbar utveckling kan i stället skapa jobb och tillväxt⁴.

03 Hållbarhet får allt större uppmärksamhet i takt med insikten att klimatförändringarna redan stör ekonomier och samhällen och påverkar olika delar av samhället på olika sätt⁵. Detta visar att miljömässiga, sociala och ekonomiska hållbarhetsdimensioner är nära sammankopplade. Europeiska centrumet för politisk strategi – kommissionens ”tankesmedja” – har framhållit att en av de största riskerna när det gäller en hållbar framtid för EU är att bortse från dessa kopplingar⁶.

04 Antagandet av Agenda 2030⁷ och dess 17 mål för hållbar utveckling av FN:s generalförsamling har på ett märkbart sätt gett nya impulser till hållbar utveckling i hela världen. Målen (*figur 1*) bygger på de tre dimensionerna av hållbarhet och omfattar ekonomisk utveckling, social inkludering och hållbar miljöstyrning⁸. Till skillnad från sina föregångare – millennieutvecklingsmålen – är målen för hållbar utveckling universella och omfattar alla länder.

Figur 1 – De 17 målen för hållbar utveckling

Källa: <https://www.un.org/sustainabledevelopment/news/communications-material/>. © Förenta nationerna.

05 EU och medlemsstaterna⁹ har förbundit sig att genomföra Agenda 2030 och bidra till målen för hållbar utveckling. Hållbar utveckling är dessutom förankrat i EU-fördragen (*ruta 1*).

Ruta 1

EU:s engagemang för och syn på hållbar utveckling

När EU åtog sig att genomföra Agenda 2030 angav kommissionen följande: "EU verkar för en utveckling som tillgodoser dagens behov utan att framtida generationers möjlighet att tillgodose sina egna behov äventyras. Ett värdigt liv för alla inom de gränser som planeten sätter, där ekonomiskt välstånd och effektivitet kan förenas med fredliga samhällen, social integration och ansvarstagande på miljöområdet, är kärnan i hållbar utveckling."

Nästa steg för en hållbar europeisk framtid – EU-åtgärder för hållbarhet.

Hållbar utveckling var redan förankrat som ett mål i EU-fördragen före Agenda 2030:

EU "ska verka för en **hållbar utveckling** i Europa som bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt och på prisstabilitet, på en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas, samt på en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö" och "bidra till [...] **hållbar utveckling** av vår jord [...]".

Artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget).

Hållbar utveckling är en viktig del av målen för EU:s yttre åtgärder där EU ska

"d) främja en **hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling** i utvecklingsländerna med det primära syftet att utrota fattigdom".

Artikel 21.2 i EU-fördraget.

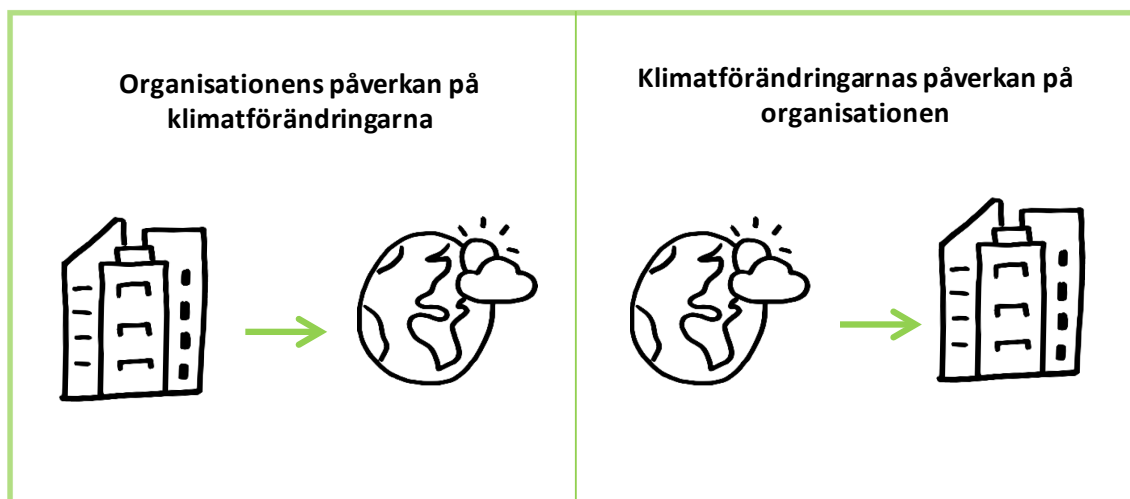
Hållbarhetsredovisning

06 Hållbarhetsredovisning innebär att man mäter, redovisar och ansvarar inför interna och externa intressenter för organisationens verksamhet och resultat i förhållande till målet hållbar utveckling. I det ingår att redovisa hur organisationen beaktar hållbarhetsfrågor i sin verksamhet och sin miljömässiga, sociala och ekonomiska påverkan. Det globala redovisningsinitiativet (GRI), som är en nyckelaktör när det gäller att stödja denna utveckling och som har offentliggjort de mest använda riktlinjerna¹⁰, definierar hållbarhetsredovisning som en redovisning från ett företag eller en organisation av de ekonomiska, miljömässiga och sociala effekterna av dess dagliga verksamhet. Hållbarhetsredovisningen presenterar även organisationens värderingar och styrmodell och visar kopplingen mellan dess strategi och åtagande för en hållbar global ekonomi¹¹. Företags hållbarhetsredovisningar tar i allt större utsträckning hänsyn till målen för hållbar utveckling¹².

07 Hållbarhetsredovisning uppstod i den privata sektorn och sprids nu långsamt till den offentliga sektorn, där statsägda företag och offentliga organ kan hållbarhetsredovisa. I vår analys identifierar vi exempel från den privata sektorn och visar vilka utvecklingsmöjligheter som finns när det gäller hållbarhetsredovisning. I den privata sektorn används olika benämningar för hållbarhetsredovisning: redovisning av icke-finansiell information, redovisning av företagets sociala ansvar och redovisning av miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Hållbarhetsredovisning ingår också i utökad extern rapportering (EER) eller integrerad rapportering. I denna analys används termen "hållbarhetsredovisning".

08 Trots den ovannämnda övergripande definitionen varierar hållbarhetsredovisningarna i den privata sektorn kraftigt, från redovisning av endast en utvald miljöpåverkan som ett företag har, till exempel vattenförbrukning, till mer omfattande integrering av hållbarhet i företagets verksamhetsprocess som helhet, till exempel hur klimatförändringarna minskar vattentillgången och hotar företagets affärsmodell¹³. **Figur 2** illustrerar dessa båda perspektiv: hur en organisation kan påverka klimatförändringarna genom sin verksamhet och hur klimatförändringarna kan påverka affärsverksamheten.

Figur 2 – Två perspektiv på hållbarhetsredovisningar med klimatförändringar som exempel¹⁴

Källa: Revisionsrätten, på grundval av kommissionens samrådsdokument om uppdateringen av de icke-bindande riktlinjerna för redovisning av icke-finansiell information.

09 Genom direktiv 2014/95/EU gjorde EU det obligatoriskt för vissa stora företag att redovisa icke-finansiell information om viss minsta hållbarhetsinformation (**ruta 2**). När det gäller redovisning i den offentliga sektorn och av statsägda företag finns exempel i vissa medlemsstater¹⁵ (**ruta 3**).

Ruta 2

EU:s direktiv 2014/95 införde en redovisningsskyldighet för vissa stora företag¹⁶

EU:s nuvarande redovisningsskyldigheter beträffande hållbarhetsrelaterad information gäller stora företag av allmänt intresse. Totalt berör de omkring 7 400 börsföretag, banker, försäkringsbolag och andra företag som identifierats av medlemsstaterna¹⁷. Enligt direktivet handlar det i regel om stora företag med över 500 anställda.

Enligt en studie från 2017 av GRI, CSR Europe och Accountancy Europe om genomförandet av direktivet har vissa medlemsstater utvidgat dess tillämpningsområde¹⁸. Till exempel har Sverige sänkt gränsen från 500 till 250 anställda, och både Sverige och Danmark kräver att alla stora företag ska lämna en icke-finansiell informationsrapport. Det gäller även för spanska företag med en omsättning på 2 miljarder euro och 4 000 anställda. En del medlemsstater tillämpar direktivet på statskontrollerade företag och stora kommuner¹⁹.

Flera medlemsstater har uttryckligen inkluderat pensionsfonder och kapitalförvaltningsbolag²⁰. Förenade kungariket och Luxemburg, som har EU:s största investeringsfondsektor, har inte tagit detta steg.

I **punkt 18** anges vilket slags hållbarhetsinformation som redovisas.

Ruta 3

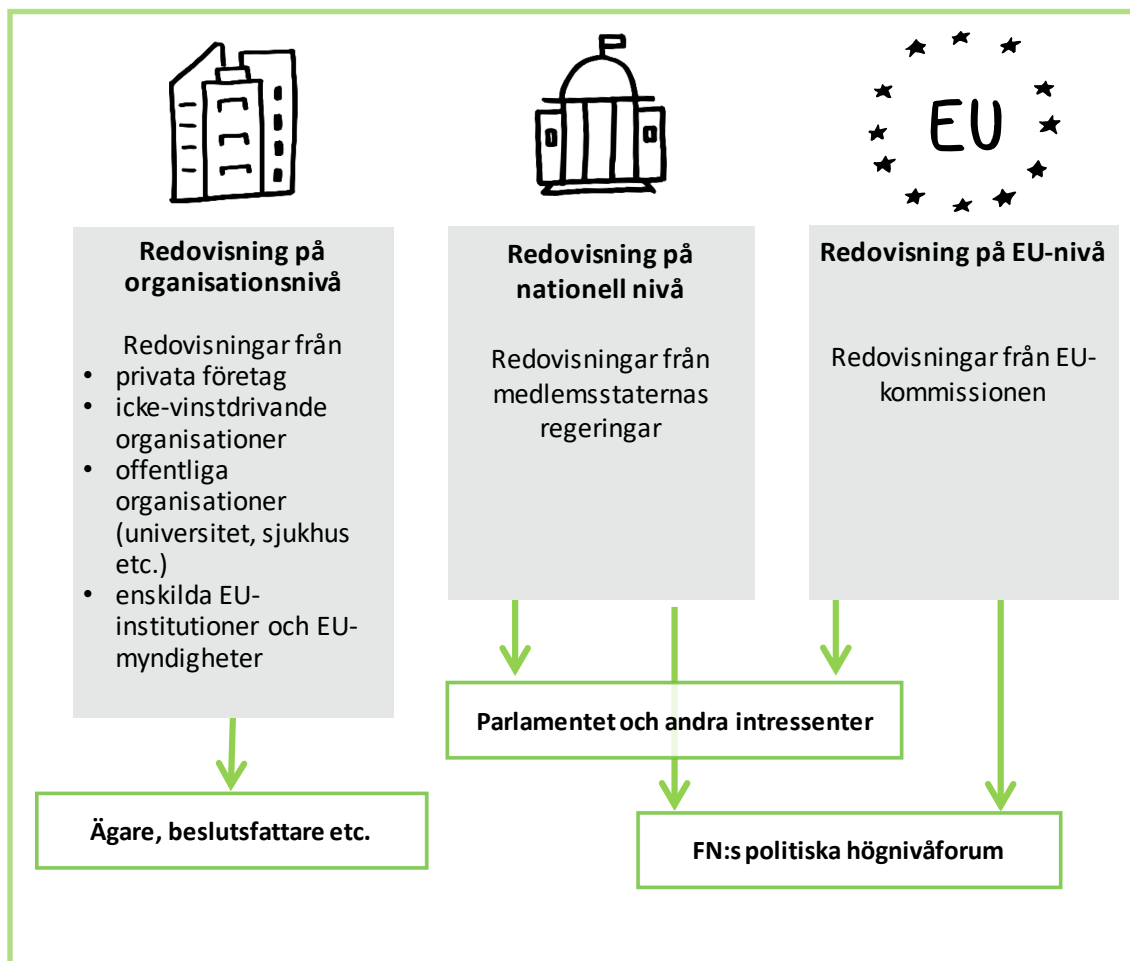
Hållbarhetsredovisning i svenska bolag med statligt ägande

De svenska bolagen med statligt ägande har redovisat hur hållbarhet påverkar deras verksamhet och hur de påverkar hållbarheten sedan 2008. De 47 svenska bolagen med statligt ägande, med ett samlat värde på 53,3 miljarder euro, är skyldiga att lämna uppgifter i sina årsredovisningar om finansiella och icke-finansiella mål som de har fastställt och sina resultat samt hur de hanterar hållbarhetsfrågor i allmänhet. I statens ägarpolicy 2017 anges att "bolag med statligt ägande [...] inom ramen för sin verksamhet [ska] analysera de globala hållbarhetsmålen i Agenda 2030 för att identifiera de mål som bolaget genom sin verksamhet påverkar och bidrar till".

10 Agenda 2030 uppmuntrar regeringarna att skicka frivilliga nationella redovisningar av hur målen för hållbar utveckling uppfylls till FN. Redovisningarna ska handla om landets verksamhet och resultat i genomförandet av hållbar utveckling. I mars 2019 hade 24 av EU:s 28 medlemsstater lämnat en sådan redovisning²¹. Redovisningen till FN kan också ske på EU-nivå, och rådet och Europaparlamentet har uppmanat kommissionen att utarbeta en rapport till FN²² (**punkt 56**).

11 *Figur 3* ger en översikt över de olika nivåerna av redovisning av hållbar utveckling.

Figur 3 – Vem kan upprätta hållbarhetsredovisningar?

Källa: Revisionsrätten.

Skäl till hållbarhetsredovisning

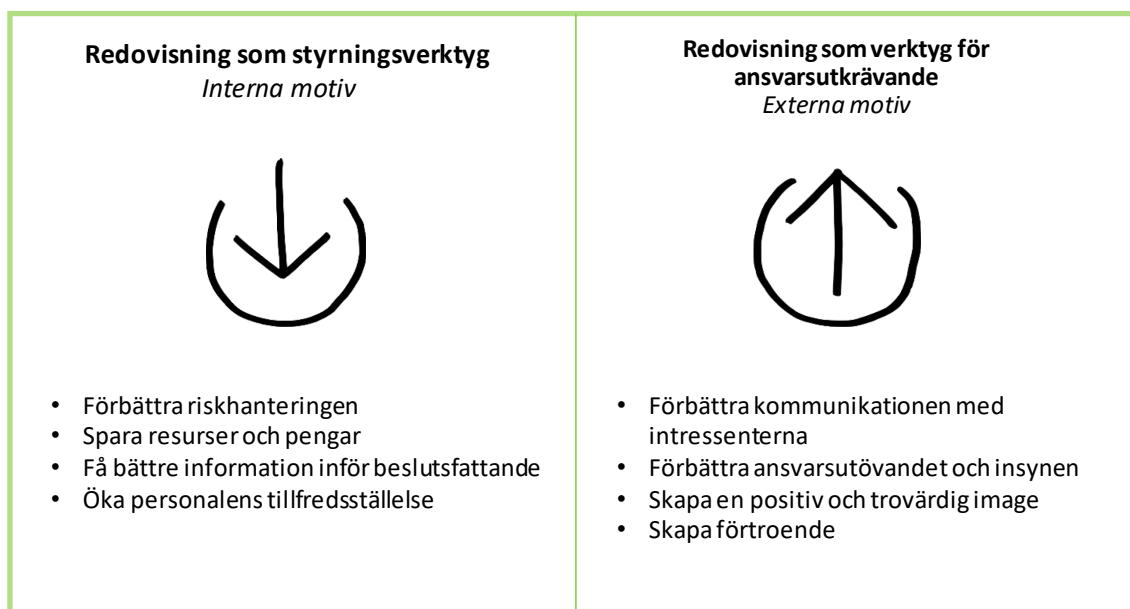
12 I den privata sektorn hållbarhetsredovisar företag i hög grad som svar på krav från investerare, civilsamhället och konsumenter. De finansiella marknaderna och investerare ökar för närvarande pressen på företag att redovisa hållbarhetsrelaterade risker. Det beror på att hållbarhetsriskerna i allt större utsträckning också ses som finansiella risker. Redovisning av företags klimatrelaterade risker och möjligheter gör till exempel att investerare bättre kan värdera investeringar och tillgångar, och fatta affärsbeslut på ett effektivare sätt²³.

13 Företag och den offentliga sektorn har olika drivkrafter. Medan företag till syvende och sist behöver gå med vinst, sysslar den offentliga sektorn med att tillhandahålla kollektiva nyttigheter. Men eftersom nöjda intressenter är av avgörande

betydelse för båda kan motiven till och fördelarna med att redovisa vara likartade i den privata och offentliga sektorn. **Figur 4** illustrerar de olika motiven i förhållande till de två underliggande syftena med redovisningen: 1) ett verktyg för styrning och 2) ett verktyg för att utkräva ansvar av ledningen eller en organisation.

14 Generellt tillhandahåller hållbarhetsredovisning i den offentliga sektorn enligt GRI en ram för att koppla samman finansiell verksamhet och resultat med organisationens användning av och påverkan på de betydelsefulla resurser och samband som den är beroende av²⁴. Krav på att offentliga organisationer ska redovisa centrala verksamheter och resultat kan öka insynen och ansvarsutkrävandet och ge vägledning om styrning och etiskt uppträdande²⁵.

Figur 4 – Interna och externa motiv till hållbarhetsredovisning

Källa: Revisionsrätten.

Vad ska ingå i hållbarhetsredovisningar och var ska de offentliggöras?

15 Nyckelbegreppet för att avgöra vad som ska redovisas är "väsentlighet". Endast "väsentliga" eller viktiga förhållanden behöver offentliggöras – därför kan den information som lämnas variera betydligt mellan olika organisationer beroende på deras bedömning av väsentlighet. Jämfört med finansiell rapportering där väsentlighet definieras i finansiella termer är definitionen inom hållbarhetsredovisning mer komplex och ibland mindre konkret (**ruta 4**).

Ruta 4

Olika definitioner av väsentlighet inom finansiell och icke-finansiell rapportering

När det gäller finansiell rapportering definierar EU "väsentlig" information som "beskaffenheten på information som innebär att utelämnanden av eller felaktigheter i den rimligen kan förväntas påverka de beslut som användarna fattar på grundval av företagets finansiella rapporter. Bedömningen av hur väsentliga enskilda poster är ska göras mot bakgrund av andra liknande poster"²⁶.

Inom icke-finansiell rapportering är väsentlig information den information som redovisas "i den utsträckning som krävs för att förstå företagets utveckling, resultat, ställning samt konsekvenserna av dess verksamhet"²⁷.

Enligt GRI ska hållbarhetsredovisningar omfatta aspekter som speglar organisationens betydande ekonomiska, miljömässiga och sociala effekter eller som har en avgörande inverkan på intressenternas bedömningar och beslut²⁸. Det betyder att det som en organisation bedömer som väsentligt också ska bedömas utifrån vad intressenterna anser är väsentligt för organisationen i fråga (t.ex. investerares synpunkter).

16 *Ruta 5* visar vad icke-finansiell rapportering kan innebära i praktiken.

Ruta 5

Icke-finansiell rapportering i en bank och ett bryggeri

En bank kan anse att den egna vattenförbrukningen på kontor och i filialer inte är en väsentlig fråga som behöver tas upp i förvaltningsberättelsen. Banken kan däremot bedöma att de sociala och miljömässiga konsekvenserna av projekt som den finansierar och dess roll i stödet till en stads, regions eller ett lands realekonomi är väsentlig information²⁹.

Ett bryggeri, däremot, kan anse att dess vattenförbrukning vid ölproduktion är en väsentlig fråga och ta med den i sin förvaltningsberättelse. Det kan också redovisa hur klimatförändringarna påverkar verksamheten på grund av den potentiella vattenbristen vid olika produktionsanläggningar.

17 För att klargöra vad som är väsentligt och vad som kan vara relevanta ekonomiska, miljömässiga och sociala aspekter har flera organisationer tagit fram riktlinjer (eller frivilliga standarder) för hållbarhetsredovisning i den privata sektorn, till exempel GRI, International Integrated Reporting Council (IIRC) och Sustainability Accounting Standards Board (SASB). Av dem är GRI:s riktlinjer mest använda. År 2019 samlade initiativet "Corporate Reporting Dialogue" flera av dessa organisationer³⁰ för

att förbättra samordningen av redovisningsramarna i syfte att underlätta upprättandet av redovisningar och förbättra informationen i dessa redovisningar riktade till viktiga intressenter, särskilt investerare³¹.

18 EU-direktiv 2014/95 om icke-finansiell rapportering och kommissionens riktlinjer tillåter användning av alla dessa befintliga ramar³². Rapporteringen måste åtminstone innehålla information om frågor som rör ”miljö, sociala förhållanden och personal, respekt för mänskliga rättigheter, bekämpning av korruption och mutor”³³. För en undergrupp av företag är det obligatoriskt att rapportera om mångfaldspolicy (t.ex. om kön).

19 Direktivets syfte var från början att täcka både företags påverkan på hållbarheten och, vice versa, hur företag påverkas av hållbarhetsutmaningarna. Forskning har emellertid visat att organisationernas redovisning tenderar att fokusera på det förstnämnda, det vill säga på till exempel deras miljöpåverkan. Redovisning av hur företag påverkas av hållbarhetsrisker och hur de införlivar dessa risker i sin affärsmodell har förekommit i mindre utsträckning³⁴.

20 Enligt kommissionen finns det fortfarande stora luckor och ett akut behov av ytterligare förbättringar av redovisningarnas kvantitet, kvalitet och jämförbarhet för att investerares och andra intressenters behov ska tillgodoses³⁵. I linje med den internationella utvecklingen³⁶ höll kommissionen ett offentligt samråd våren 2019 om uppdatering av riktlinjerna för genomförande av direktivet i syfte att ge mer vägledning om klimatrelaterade upplysningar³⁷. För den finansiella sektorn, där kommissionen konstaterade att institutionella investerare, kapitalförvaltare och finansiella rådgivare ännu inte systematiskt beaktar hållbarhetsfaktorer och hållbarhetsrisker i investeringsprocessen, har särskild lagstiftning också föreslagits³⁸.

21 Organisationer kan offentliggöra information som en fristående rapport eller som en del av sina finansiella eller årliga rapporter, eller presentera den på annat sätt. Valet mellan dessa alternativ lämnas öppet i till exempel EU-direktivet, och endast ett fåtal av medlemsstaterna³⁹ har beslutat att kräva offentliggörande i en integrerad form⁴⁰. Vad beträffar ansvarsutövande och öppenhet gentemot intressenter rekommenderar flera branschorganisationer att organisationer offentliggör informationen i årliga rapporter, finansiella rapporter eller årliga förvaltningsberättelser för att förbättra dessa värden⁴¹. När det gäller Europeiska kommissionen har vi tidigare rekommenderat att den ska presentera en enda redovisningsrapport eller serie rapporter. Den bör bland annat innehålla en rapport om icke-finansiella resultat, information om verksamhet och en förklaring om den finansiella hållbarheten på medellång och lång sikt⁴².

Analysens inriktning och omfattning samt analysmetod

22 Denna analys innehåller en översikt över hur EU och dess institutioner och myndigheter rapporterar om hållbar utveckling. Den beskriver läget när det gäller redovisningen av uppfyllelsen av målen för hållbar utveckling på EU-nivå och enskilda EU-institutioners och EU-myndigheters hållbarhetsredovisning.

23 Vi har gjort denna analys av följande fyra huvudskäl:

- Rådet och Europaparlamentet har uppmanat kommissionen att rapportera om EU:s interna och externa genomförande av Agenda 2030 till FN senast 2019⁴³. Europaparlamentet har också efterlyst en årlig rapportering om EU:s framsteg i genomförandet av målen för hållbar utveckling⁴⁴.
- 2018 var det första året då stora företag av allmänt intresse enligt EU-lagstiftningen var skyldiga att rapportera hållbarhetsinformation⁴⁵. Med tanke på att EU bör föregå med gott exempel ville vi ta reda på vad EU:s institutioner och myndigheter har gjort på området.
- När 2030 nu närmar sig snabbt är det ”allmänt förankrat hos medlemsstaterna, näringslivet och det civila samhället att ett fördjupat engagemang krävs” för att uppnå målen för hållbar utveckling⁴⁶. Hållbarhetsredovisning kan bidra till att detta åtagande omsätts i handling.
- Hållbarhetsredovisning ingår i målen för hållbar utveckling och ska uppmuntra ”företag, särskilt stora och multinationella företag, att införa hållbara metoder och att integrera hållbarhetsinformation i sin rapporteringscykel”.

24 I denna analys uppmärksammar vi förutsättningarna för meningsfull redovisning av hållbarhet och ger en lägesrapport om EU-institutionernas och EU-myndigheternas hållbarhetsredovisning. Vi bedömer revisorernas roll på området och överväger svårigheterna med att befrämja hållbarhetsrapportering.

25 Denna analys, som inte är en revision, bygger i huvudsak på allmänt tillgänglig information och utgår från arbete som vi utfört i samband med våra årsrapporter och ett antal särskilda rapporter. Vi har också gjort intervjuer och genomfört en enkät. Mer information om våra metoder finns i [bilaga I](#).

Förutsättningar för hållbarhetsredovisning

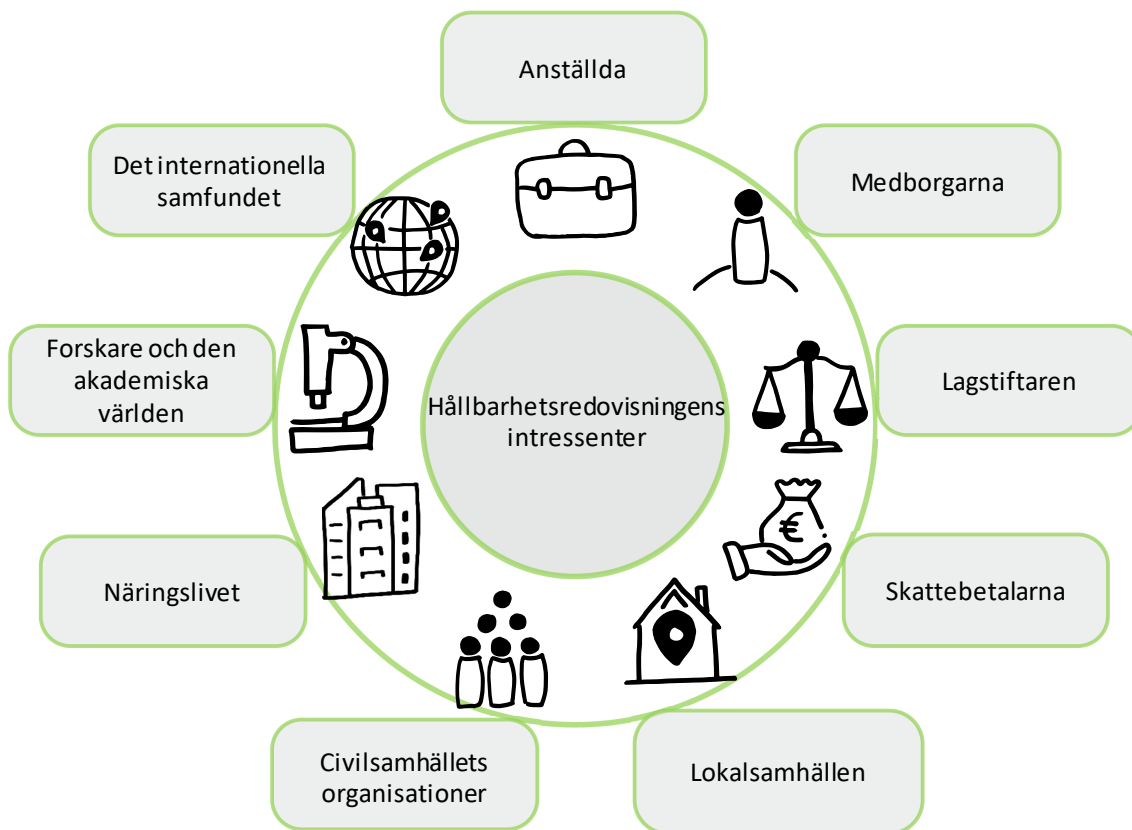
26 En hållbarhetsredovisning är resultatet av en process. I detta avsnitt beskriver vi förutsättningarna för meningsfull hållbarhetsredovisning utifrån befintliga riktlinjer och ramar. Vi riktar särskilt in oss på följande tre viktiga förutsättningar:

- Involvering av intressenter.
- Utarbetande av en strategi.
- Integrering av hållbarhet i budgetprocessen på grundval av mål som mäts genom indikatorer.

Involvering av intressenter

27 Att intressenterna är involverade i hela processen för hållbarhetsredovisning är av central betydelse. Kommissionen har erkänt den betydelse som medborgarnas och andra intressenters synpunkter har i EU:s beslutsfattande⁴⁷. Förutom rådet och parlamentet, som utkräver ansvar av kommissionen, är EU-medborgarna, skattebetalarna, företag och civilsamhället EU-institutionernas och EU-myndigheternas intressenter i hållbarhetsredovisningen (*figur 5*).

Figur 5 – Hållbarhetsredovisningens intressenter

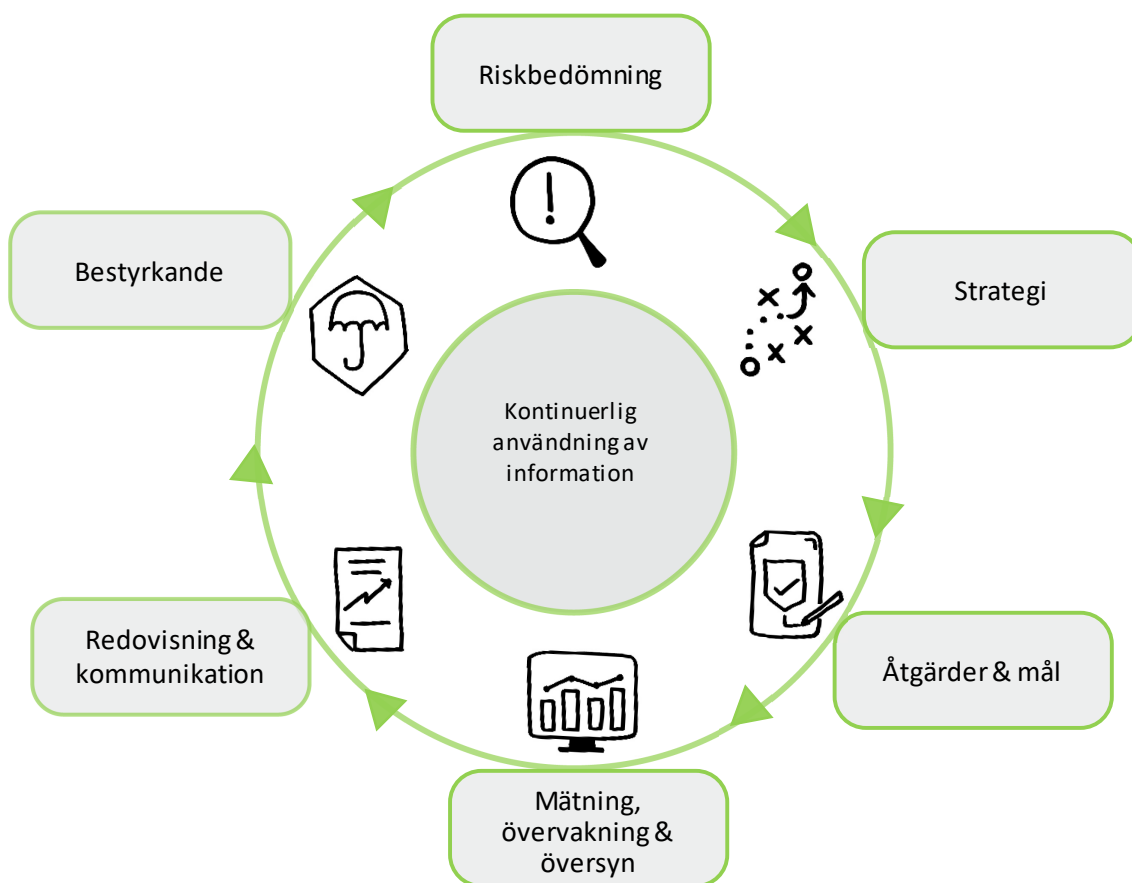
Källa: Revisionsrätten, på grundval av GRI 101.

28 Ett aktuellt exempel på intressentinvolvering var när kommissionen skapade en flerpartsplattform om uppföljningen av målen för hållbar utveckling för att stödja och ge råd till kommissionen och alla intressenter som deltar i genomförandet av hållbarhetsmålen på EU-nivå⁴⁸. Plattformen bestod av 30 företrädare för civilsamhället och den offentliga och privata sektorn⁴⁹.

Utarbetande av en strategi

29 För att redovisningen ska vara meningsfull måste den integreras i en organisations strategiska mål och i hela dess policy-/verksamhetscykel. På så vis blir hållbarhet en integrerad del av dess resultatstyrningsram (*figur 6*)⁵⁰. De olika stegen tillför information till varandra, och det är viktigt att informationen används under hela processen.

Figur 6 – Viktiga steg för att införliva hållbarhet i ramen för verksamhets- och resultatredovisning

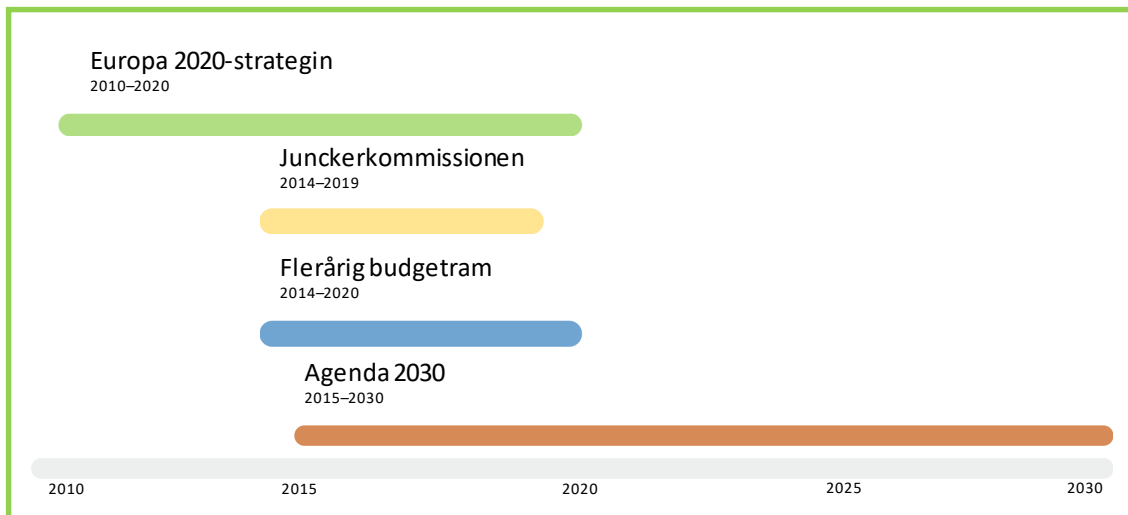
Källa: Revisionsrätten.

30 På grund av de många synergieffekterna och komplementariteten men även de potentiella avvägningarna mellan målen för hållbar utveckling⁵¹ krävs enligt OECD och EU:s gemensamma forskningscentrum ett systematiskt tillvägagångssätt för att säkerställa en konsekvent politik och identifiera, förstå och hantera samspillet mellan nära sammankopplade hållbarhetsmål. Vi undersökte om EU och särskilt kommissionen har strategier för att tillhandahålla mål och delmål i förhållande till vilka redovisningen ska ske.

31 Efter det att Agenda 2030 hade antagits 2015 offentliggjorde kommissionen ett meddelande där den uppgav att EU:s åtgärder och övergripande strategi (Europa 2020-strategin och Junckerkommissionens tio prioriteringar) redan var inriktade mot målen för hållbar utveckling⁵². Kommissionen ansåg därför inte att det var nödvändigt att göra några ändringar i den strategiska ramen. Med undantag av vissa energi- och klimatrelaterade mål⁵³ är därför de befintliga målen fastställda och övervakade fram till 2020 och inte till 2030⁵⁴.

32 Ett skäl till detta tillvägagångssätt, enligt kommissionen, var att EU:s fleråriga budgetram för 2014–2020 redan höll på att genomföras när Agenda 2030 antogs 2015 (*figur 7*).

Figur 7 – Tidsplaner för EU:s viktigaste strategier och Agenda 2030

Källa: Revisionsrätten.

33 I flera av våra tidigare rapporter har vi noterat de politiska problem som dessa omständigheter för med sig och kommenterat de överlappande och osynkroniserade strategiska ramarna och mandatperioderna⁵⁵. Men när den fleråriga budgetramen för 2021–2027 höll på att fastställas 2018 fanns det ännu ingen övergripande EU-strategi för perioden efter 2020. Vi har tidigare uppmärksammat att förslagen till flerårig budgetram 2021–2027 offentliggjordes utan att vara underbyggda av en gemensam EU-strategi eller uppsättning mål⁵⁶.

34 Kommissionen informerade oss om att den anser att de politiska mål som man kom överens om i Bratislavaförklaringen 2016 och Romförklaringen 2017⁵⁷ var tillräckliga för att utforma den fleråriga budgetramen 2021–2027. Vissa förslag till den fleråriga budgetramen hänvisar uttryckligen till att en del instrument (t.ex. Horisont Europa) bland annat bidrar till målen för hållbar utveckling.

35 Europaparlamentet⁵⁸, Europeiska rådet⁵⁹ och Europeiska unionens råd⁶⁰ har vid upprepade tillfällen krävt att en strategi för Agenda 2030 ska genomföras. År 2017 uppmanade både Europaparlamentet och rådet kommissionen att presentera en övergripande strategi för genomförandet av hållbarhetsmålen⁶¹. Enligt rådet borde en sådan strategi ha varit på plats senast i mitten av 2018 för att vägleda alla EU:s åtgärder och program, inbegripet såväl delmål som långsiktiga mål, och ange Europas vision för ett hållbart Europa efter Agenda 2030. År 2018 ansåg Europeiska rådet att

kommissionens diskussionsunderlag borde bana vägen för en omfattande genomförandestrategi 2019⁶².

36 Kommissionen offentliggjorde ett "diskussionsunderlag" om hållbar utveckling i januari 2019⁶³, som ursprungligen hade planerats till ett tidigare datum. Dokumentet innehåller följande tre framtidsscenarioer som inspiration för nästa kommissions arbete mot ett hållbart EU till 2030:

1. En övergripande EU-strategi för hållbarhetsmålen som är vägledande för EU:s och medlemsstaternas åtgärder.
2. Kommissionen fortsätter att arbeta in hållbarhetsmålen i all relevant EU-politik, men ingen kontroll av att medlemsstaterna efterlever dem.
3. Större fokus på yttre åtgärder medan EU:s hållbarhetsambitioner ligger kvar på dagens nivå.

37 I diskussionsunderlaget sammanställs relevanta analyser och uppgifter. Det innehåller också en beskrivning av utvalda politiska initiativ av kommissionen med koppling till hållbarhetsmålen och presenterar politikområden av betydelse för hållbar utveckling. Detta är ett steg i rätt riktning. Men diskussionsunderlaget presenterar utvecklingen i EU och inte effekterna av EU:s politik och/eller EU-budgetens bidrag till genomförandet av hållbarhetsmålen.

38 Vissa områden lyfts fram där EU enligt kommissionen bör göra mer. Det innehåller dock inte en bristanalys som identifierar hur hållbarhetsmålen passar in i de befintliga prioriteringarna eller en bedömning av vad som mer behöver göras vad gäller EU:s politik och lagstiftning⁶⁴. Rådet hade efterlyst en sådan bristanalys 2017, vilket parlamentet också gjorde efter offentliggörandet av diskussionsunderlaget 2019⁶⁵.

Integrering

39 **Integrering** av hållbarhetsfrågor i viktiga budgetprocesser, verksamhetsmål eller åtgärder är en annan nödvändig förutsättning för hållbarhetsredovisning.

40 År 2016 uppgav kommissionen att den "kommer att integrera målen för hållbar utveckling med EU:s politik och initiativ och ha hållbar utveckling som en viktig vägledande princip för all sin politik"⁶⁶. I syfte att informera om huruvida och hur sådan integrering har ägt rum har kommissionen börjat tillhandahålla vissa uppgifter.

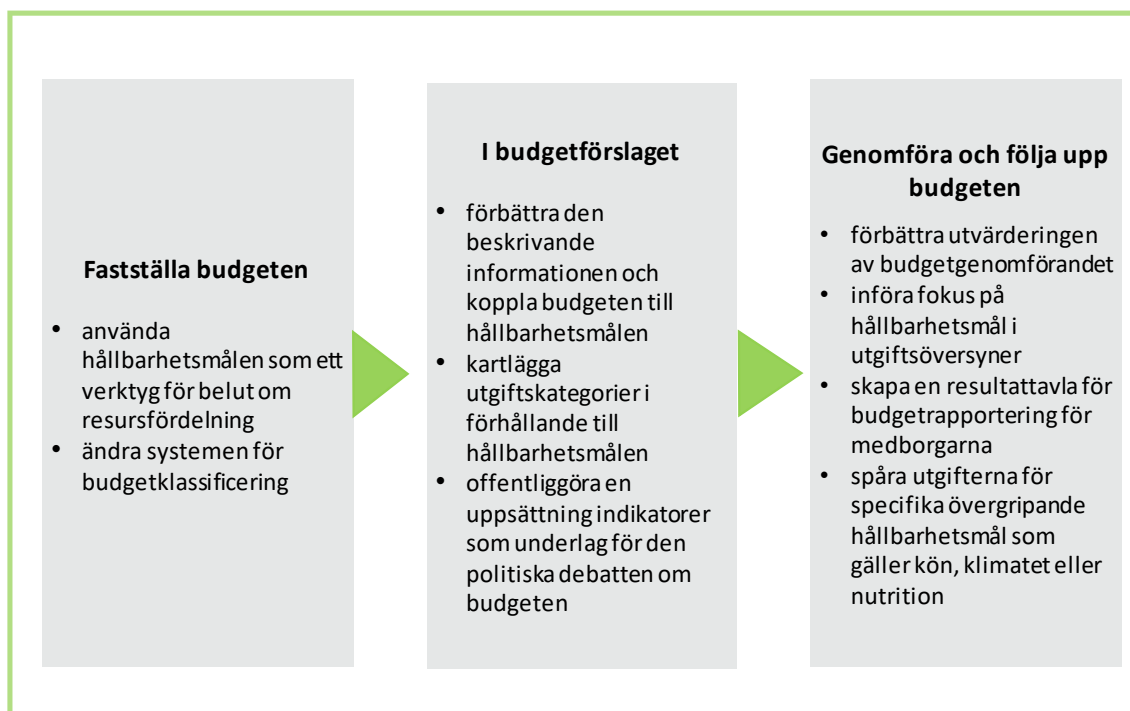
Sedan 2017 har programförklaringar innehållit allmänna beskrivningar (utan tilldelning av finansiella värden) av hur programmet i fråga bidrar till hållbarhetsmålen. År 2018 gjorde kommissionen ett diagram som beskrev utvalda utgiftsprogram i förhållande till hållbarhetsmålen och uppmärksammade de senaste initiativen. Kommissionen uppskattar att nästan alla program bidrar till ett eller flera av hållbarhetsmålen⁶⁷. Den betonar dock att denna information lämnas i kommunikationssyfte (och inte i redovisningssyfte). Förutom på området för EU:s yttre åtgärder görs det ingen systematisk analys av och finns det ingen redovisningsram för hur enskilda program eller delar av budgeten bidrar till genomförandet av hållbarhetsmålen.

41 Den europeiska tankesmedjegruppen (ETTJ) har konstaterat att kommissionens kartläggning av hållbarhetsfrågor är värdefull i kommunikationssyfte men att den inte har hjälpt kommissionen att göra hållbarhet till en prioritering i EU-finansieringen inom alla politikområden⁶⁸. Europaparlamentet har också uppmanat kommissionen att säkerställa ”ökad integrering av hållbar utveckling i alla finansieringsmekanismer och budgetposter” och att ”genom sin fleråriga budgetram öka ansvaret för att leverera kollektiva resultat”⁶⁹.

42 Att integrera övergripande frågor (t.ex. klimatförändring eller jämställdhet) i hela budgeten är inte lätt. I vår rapport från 2016 om integrering av klimatåtgärder⁷⁰ framhöll vi att integrering av ett enda hållbarhetsmål (begränsning av och anpassning till klimatförändring) i EU-budgeten innebär flera utmaningar. Vi pekade på behovet av en omfattande ram för rapportering, med indikatorer för övervakning av de faktiska utgifterna för klimatåtgärder och därmed sammanhängande resultat. Dessa indikatorer skulle kunna vara relevanta för mätningen av framsteg mot uppfyllelse av hållbarhetsmålen för klimatåtgärder.

43 Förutom i utarbetandet av budgetar, kan hållbarhetsmålen användas till att förbättra indikatorer, utvärdera budgetar eller spåra utgifter (*figur 8*). Vissa medlemsstater har börjat införliva Agenda 2030 i sina budgetprocesser. För närvarande är det vanligare att utarbeta budgetar i förhållande till hållbarhetsmålen än att använda hållbarhetsmålen som ett resultatstyrningsverktyg för fördelning av och förhandling om resurser.

Figur 8 – Hur hållbarhetsmål kan användas i budgetprocessen

Källa: Revisionsrätten, på grundval av Elisabeth Hege, Laura Brimont, Integrating SDGs into national budgetary processes, Institut du développement durable et des relations internationales, Study, nr°05/18 juli 2018.

Redovisning av hållbarhet vid EU:s institutioner och myndigheter

44 EU har åtagit sig att uppfylla målen för hållbar utveckling och hållbarhet, vilket innebär att genomförandet av dem är en integrerad del av EU:s och EU-institutionernas verksamhet och resultat. Därför skulle man också förvänta att hållbarhetsredovisning är en integrerad del av EU:s verksamhets- och resultatredovisning. För närvarande är kommissionen och övriga EU-institutioner inte rättsligt skyldiga att upprätta hållbarhetsredovisningar.

45 I detta avsnitt analyserar vi hur kommissionen och andra EU-institutioner och EU-myndigheter redovisar hållbarhetsfrågor. Vi identifierar huruvida EU:s institutioner och myndigheter lämnar information om hållbarhet inom sin ram för verksamhets- och resultatredovisning, i antingen en fristående hållbarhetsredovisning eller någon annan form.

46 Nedan tar vi upp följande:

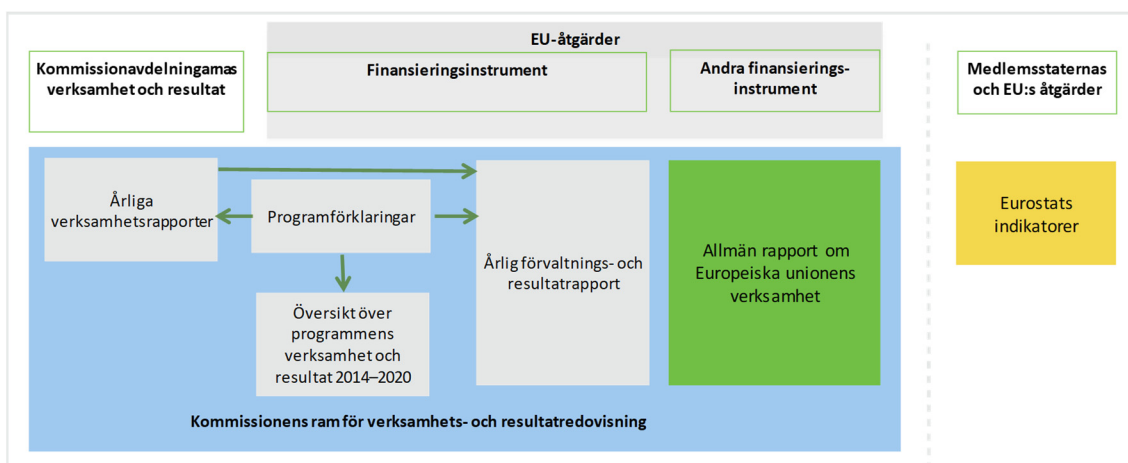
- i) Hållbarhetsredovisning som en del av kommissionens rapporteringsram.
- ii) Rapporter från Eurostat.
- iii) Hållbarhetsredovisning av en EU-institution och EU-myndighet och annan relevant verksamhet.

Verksamhets- och resultatredovisning av kommissionen

47 **Verksamhets- och resultatredovisning** är systematisk insamling av uppgifter och presentation av information om genomförandet av offentlig politik, inbegripet både finansieringsinstrument (t.ex. bidrag) och icke finansieringsinstrument (t.ex. regleringar). Syftet är att bedöma politikens ändamålsenlighet och effektivitet genom att jämföra de uppnådda resultaten med de fastställda målen och de uppkomna kostnaderna (både finansiella och icke-finansiella kostnader, även kostnaderna för intressenter). Liksom andra verksamhets- och resultatredovisningar fyller hållbarhetsredovisningar följande två grundläggande syften: De är 1) ett verktyg för ansvarsutkrävande och 2) ett styrningsverktyg.

48 Syftet med kommissionens ram för verksamhets- och resultatredovisning är att mäta kommissionens verksamhet och resultat med hjälp av mål, delmål och indikatorer. Den redovisar resultat och verksamhet i ett separat dokument (*figur 9*). Vi bedömer regelbundet flera aspekter av ramen för resultat- och verksamhetsredovisning nedan, bland annat huruvida informationen används av ledningen⁷¹.

Figur 9 – Kommissionens ram för verksamhets- och resultatredovisning

Källa: Revisionsrätten.

49 Redovisningen av genomförd verksamhet och resultat som uppnåtts med EU-budgeten omfattar följande nyckeldokument:

1. **Programförklaringar**, som beskriver sambandet mellan EU-program och hållbarhetsmålen.
2. **Översikten över programmets resultat**, som presenterar alla EU:s utgiftsprogram 2014–2020, hänvisar till hållbarhetsmålen i flera program⁷².
3. Den **årliga förvaltnings- och resultatrapporten** för EU-budgeten, som visar hur EU-budgeten stöder EU:s politiska prioriteringar. I rapporten omnämns hållbarhetsmålen oftast i allmänna ordalag⁷³ och uppges att de "integreras". I dokumentet påpekas också att uppgifterna i programförklaringarna inte utgör den officiella redovisningen av EU-budgetens bidrag till genomförandet av hållbarhetsmålen⁷⁴.
4. **Allmän rapport om Europeiska unionens verksamhet**, som presenterar vilka resultat på EU-nivå som har uppnåtts med EU:s åtgärder och EU-budgeten. Den redovisar inte EU-budgetens eller EU-åtgärdernas bidrag till genomförandet av hållbarhetsmålen.

50 Utöver dessa fyra rapporter rapporterar alla kommissionens generaldirektorat och de sex myndigheter som kontrolleras direkt av kommissionen (genomförandeorgan) årligen om resultat, initiativ och resursanvändning i sina **årliga verksamhetsrapporter**. I merparten av kommissionens årliga verksamhetsrapporter för 2018 som vi tittade på omnämns hållbarhetsmålen i allmänna ordalag. De generaldirektorat som ansvarar för EU:s yttre åtgärder lämnar mest information om hållbarhetsmål, medan vi konstaterade att målen inte omnämndes alls i rapporterna från generaldirektoratet för energi eller generaldirektoratet för transport och rörlighet⁷⁵.

51 Myndigheter som inte kontrolleras direkt av kommissionen (decentraliserade myndigheter) offentliggör också årliga rapporter, men kommissionen utfärdar inte riktlinjer för hur de ska sammanställas och tar inte heller med dessa myndigheters resultat i sin årliga förvaltnings- och resultatrapport. Myndigheterna har dock inrättat ett frivilligt nätverk (nätverket för verksamhets- och resultatutveckling) som har tagit fram en lista över resultatindikatorer. En del av myndigheternas årliga rapporter för 2017 hänvisar till målen för hållbar utveckling i allmänna ordalag, men ingen av dem innehåller systematisk information om hållbarhetsfrågor eller kopplar sin verksamhet och sina resultat till hållbarhetsmålen.

52 Kommissionen lämnar information om hållbarhetsfrågor i sin verksamhets- och resultatredovisning, men den sammanställs eller presenteras inte systematiskt. Kommissionen mäter och redovisar dock sitt bidrag till genomförandet av hållbarhetsmålen på området för yttre åtgärder. Till exempel antog den i oktober 2018 ett reviderat ramverk för resultatet av EU:s internationella utvecklings- och samarbetsåtgärder⁷⁶. Det speglar vad som händer i länder som Chile, Danmark, Frankrike, Italien, Nederländerna, Norge, Portugal och Sydkorea, där den interinstitutionella samordningen av hållbarhetsmål leds av utrikesministerierna⁷⁷.

53 Enligt kommissionen kommer detta reviderade ramverk att möjliggöra redovisning av hur EU-finansierade⁷⁸ åtgärder har bidragit till genomförandet av hållbarhetsmålen i partnerländer, både under den innevarande fleråriga budgetramen 2014–2020 och under nästa budgetram 2021–2027. Man räknar också med att det kommer att användas i kommissionens redovisningsram och i EU:s och medlemsstaternas redovisning till FN vart fjärde år (**punkt 56**)⁷⁹. I dokumentet påpekas att ett sådant ramverk för resultat kan bidra till ändamålsenligt genomförande, insyn, ansvarsutkrävande och konsekvent kommunikation av hur EU bidrar till uppfyllelsen av hållbarhetsmål i partnerländer⁸⁰.

Eurostats rapport om framstegen mot att uppnå målen för hållbar utveckling i ett EU-sammanhang

54 Sedan 2017 har Eurostat upprättat årliga rapporter med en beskrivning av framstegen mot att uppnå målen för hållbar utveckling i ett EU-sammanhang⁸¹. Syftet med rapporten är att göra en kvantitativ bedömning av EU:s framsteg mot att uppnå hållbarhetsmålen. Kommissionen försöker dock inte mäta hur EU:s åtgärder och budget bidrar till Agenda 2030.

55 Eurostats rapport innehåller information om olika indikatorer och framsteg i frågor som rör hållbarhetsmålen samt uppgifter uppdelade efter medlemsstat. Indikatorerna har valts ut av kommissionen efter samråd med intressenter och består huvudsakligen av statistiska uppgifter som samlats in av medlemsstaterna. Indikatorerna bedöms i förhållande till Europa 2020-målen eller andra politiska mål om sådana finns. Rapporten uppmärksammar också EU:s politiska åtgärder på ett visst område, men indikatorerna mäter inte resultat på det aktuella området. En del indikatorer är problematiska (*ruta 6*). Europaparlamentet har välkomnat Eurostats rapport ”som är ett framsteg i riktning mot att skapa en fullt utvecklad EU-övervakningsmekanism” men har också påpekat att ”Eurostat på egen hand inte kan göra en omfattande kartläggning av alla dimensioner av framsteg när det gäller mål om hållbar utveckling”⁸². Vi har tidigare kritiserat att Eurostats rapport inte mäter de framsteg som görs mot att uppfylla åtagandet inom hållbarhetsmålet om markförstörringsneutralitet till 2030⁸³.

Ruta 6

Exempel på Eurostats indikatorer för målen för hållbar utveckling 2019

Mål 13 för hållbar utveckling – Vidta omedelbara åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna och dess konsekvenser

Framsteg mäts utifrån följande indikatorer⁸⁴:

1. Utsläpp av växthusgaser från ett territoriellt perspektiv (jämfört med målen för 2020).
2. Växthusgasutsläpp vid energiförbrukning.
3. Genomsnittlig temperaturavvikelse nära markytan.
4. Klimatrelaterade ekonomiska förluster.
5. Bidrag till det internationella åtagandet om 100 miljarder US-dollar till klimatrelaterade utgifter.

Indikatorerna är förenade med följande problem:

Vad beträffar indikator nr 1:

- a) Detta är en internationellt överenskommen indikator, men kommissionens tankesmedja och studier har visat att fokusering enbart på denna mätning medför en risk för att hänsyn inte tas till spridningseffekter som uppstår när utvecklade länder minskar sina utsläpp av växthusgaser genom att utkontraktera utsläppsintensiva sektorer till andra länder och sedan importerar produkterna⁸⁵.
- b) Målen för 2020 används för minskningen av växthusgasutsläppen trots att det finns mål för 2030 och 2050⁸⁶. Vi har tidigare konstaterat att det kommer att krävas betydligt större ansträngningar för att uppnå de långsiktiga målen⁸⁷.

Vad beträffar rapporteringen om samtliga indikatorer:

- c) Det går inte att beräkna någon trend på grund av brister i uppgiftsunderlaget⁸⁸.

56 Kommissionen planerar att använda Eurostats rapport tillsammans med en rapport om hur EU:s yttre åtgärder påverkar uppnåendet av hållbarhetsmålen⁸⁹ i redovisningen till FN 2019. Det innebär att 2019 års redovisning inte kommer att täcka bidraget från EU:s budget och politik, utom från yttre åtgärder.

Hållbarhetsinformation som lämnas av EU:s institutioner och myndigheter

57 Vi konstaterade att en EU-institution (Europeiska investeringsbanken) och en EU-myndighet (Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet) offentliggör hållbarhetsredovisningar (*ruta 7*).

Ruta 7

EIB:s och EUIPO:s hållbarhetsredovisningar

EIB:s redovisning

Europeiska investeringsbanken (EIB) är en EU-institution som har sitt säte i Luxemburg. Den är finansiellt självstyrande med ett kapital på 243 miljarder euro och mer än 3 800 anställda⁹⁰. EIB är "EU:s bank" och finansierar och ger råd om investeringar över hela världen⁹¹. Institutionen offentliggjorde sin första hållbarhetsredovisning 2007⁹² och har anpassat den till GRI:s riktlinjer för rapportering från och med 2008⁹³.

Den senaste redovisningen (2018) består av två dokument: hållbarhetsredovisningen⁹⁴ och upplysningar om hållbarhetsredovisningen 2018. Det första dokumentet tar upp EIB:s strategi för hållbara och innovativa finansieringar och investeringar. Det belyser hur hållbarhetsfrågor har införlivats i bedömningen av projekt⁹⁵ och ger exempel på intressentengagemang och information om hur den har säkerställt ansvarsutkrävande inom organisationen.

Det andra dokumentet, som vänder sig till specialister (analytiker, icke-statliga organisationer, den akademiska världen etc.), innehåller omfattande, standardiserad information om miljömässiga, sociala och förvaltningsmässiga aspekter och om EIB:s verksamhet och resultat.

EUIPO:s redovisning

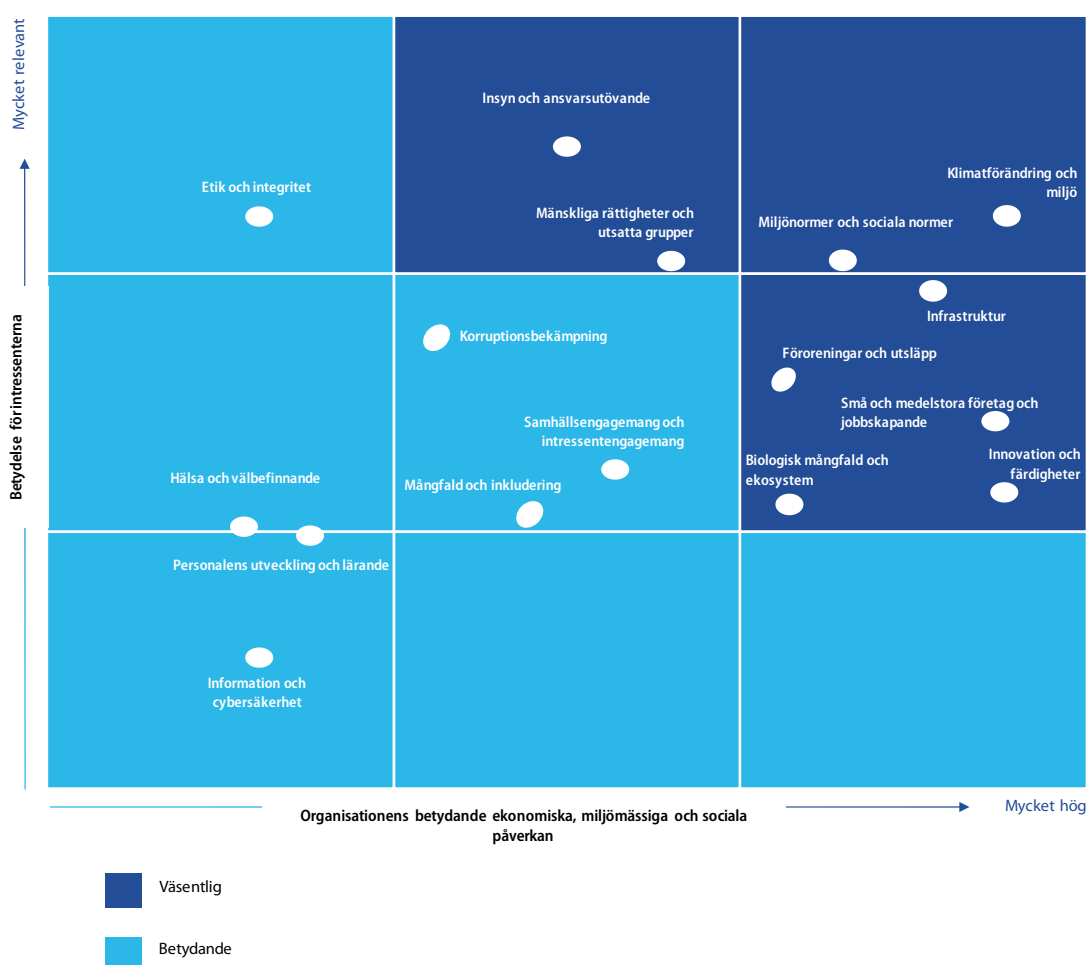
Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet är en decentraliserad EU-myndighet med säte i Alicante (Spanien). Den är helt självfinansierad⁹⁶, med en budget på 401 miljoner euro och totalt 995 anställda⁹⁷. I dess uppgifter ingår registrering av EU-varumärken och gemenskapsformgivning, europeiskt och internationellt samarbete och skydd för och säkerställande av efterlevnaden av immateriella rättigheter.

År 2016 införde myndigheten en hållbarhetsram, tog fram en strategi för sitt sociala ansvar och upprättade sin första hållbarhetsredovisning (för budgetåret 2016) baserad på GRI:s riktlinjer. Det var första gången en EU-myndighet utarbetade en sådan hållbarhetsredovisning. Till redovisningen för 2017 beslutade myndigheten att

frivilligt anpassa innehållet till EU-direktivet om tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy⁹⁸.

58 Som ett led i sin hållbarhetsredovisning analyserade och offentliggjorde EIB och EUIPO sina hållbarhetsrisker. Det arbetet byggde på interna och externa intervjuer. I **figur 10** presenteras EIB:s väsentlighetsbedömning.

Figur 10 – EIB:s bedömning av hållbarhetsfrågornas väsentlighet

Tolkning: Klimat och miljö rankas som mycket viktiga för intressenter och EIB, medan etik och integritet ses som mer relevanta för intressenter än för EIB.

Källa: EIB (2019): Sustainability Report 2018, s. 11.

59 Både EIB:s och EUIPO:s hållbarhetsredovisningar innehåller information om hur organisationerna har beaktat hållbarhetsfrågor i sin politik och verksamhet samt hur organisationerna påverkar hållbarheten. Som exemplet från EIB i **ruta 8** visar kan en organisations verksamhet ha mycket större effekt på hållbarheten än vad driften av organisationen har.

Ruta 8

Koldioxidavtryck för utvalda EIB-utlåningstransaktioner jämfört med EIB:s egen påverkan

EIB offentliggör information om koldioxidavtrycket för projekt som den finansierar

Beräkning av EIB-projektens koldioxidavtryck, 2015–2017			
	2015	2016	2017
Antal projekt	73	70	55
Totalt undertecknat belopp av EIB (i miljarder euro)	11,2	17,7	9,4
Absoluta utsläpp (i Mt koldioxidekvivalenter/år)	4,6	2,4	5,2
Avskiljning av koldioxid från skogsbruk (i Mt koldioxidekvivalenter/år)		3,5	0,3
Relativa utsläpp (i Mt koldioxidekvivalenter/år)	-3,1	-2,7	-2,9

Källa: EIB Sustainability Report 2017.

Tabellen ovan visar att koldioxid mäts i miljoner ton (Mt) och att de totala absoluta utsläppen var 5,2 Mt koldioxidekvivalenter. I relativa termer motsvarar de finansierade projekten en minskning på 2,9 Mt koldioxidekvivalenter jämfört med alternativen.

EIB:s eget, organisatoriska koldioxidavtryck var 22 024 ton koldioxidekvivalenter.

Detta visar att analys och redovisning av effekterna av en organisations verksamhet kan vara betydligt väsentligare än att bara rapportera om själva organisationens påverkan.

60 Övriga EU-institutioner och EU-myndigheter offentliggör visserligen inte hållbarhetsredovisningar, men de samlar in och offentliggör ibland hållbarhetsinformation, även om det sker på ett fragmenterat sätt och utan att man ser till att alla väsentliga hållbarhetsaspekter beaktas. Vår enkät till alla EU:s institutioner och myndigheter bekräftar detta.

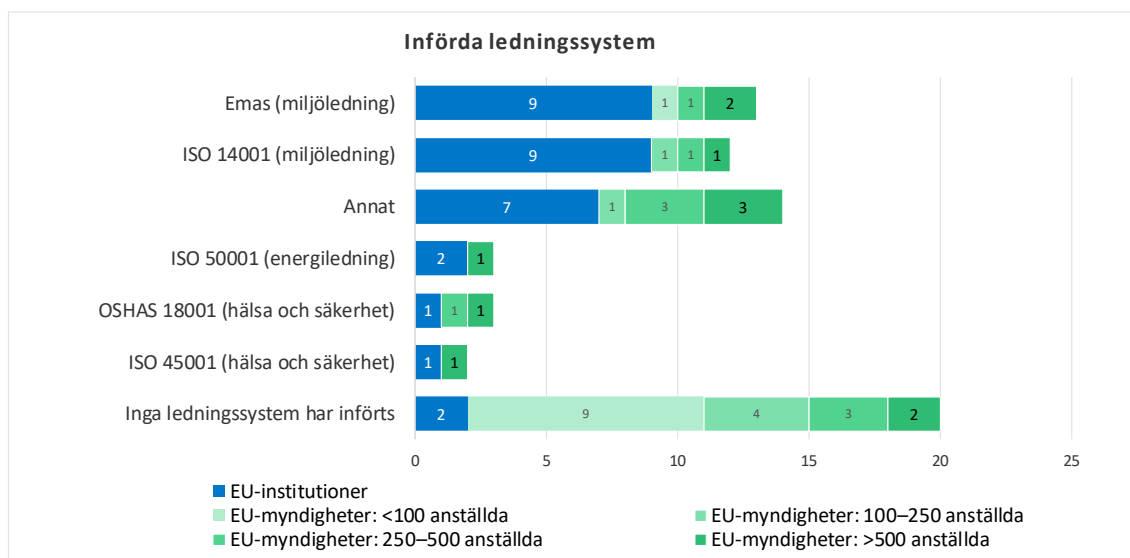
61 Den information som samlas in eller offentliggörs handlar främst om hur driften av organisationen påverkar hållbarheten (t.ex. den interna förbrukningen av papper eller vatten) och inte om hur organisationen har beaktat hållbarhet i sin övergripande strategi och verksamhet. Det finns en risk för att internt inriktad redovisning av det slaget inte fångar de väsentligaste frågorna för en organisation. Sådan information

hänför sig inte heller uttryckligen till hur hållbarhetsmålen har beaktats i organisations policy och verksamhet.

62 Den information som EU:s institutioner och myndigheter redovisar avser deras styrning och rekrytering samt organisationens miljöpåverkan. De offentliggör information i olika rapporter (t.ex. i rapporterna som upprättas för miljölednings- och miljörevisionsordningen (Emas)) och/eller online. Annan information samlas in men offentliggörs inte (*bilaga II*).

63 Vi frågade även EU:s institutioner och myndigheter om de har infört vissa ledningssystem till stöd för hållbarhetsredovisning eller delar av dem (*figur 11*). Sådana ledningssystem stöder organisationer som vill minska sin miljöpåverkan (Emas och ISO 14001) eller förbättra påverkan på arbetstagarnas hälsa och säkerhet (Occupational Health- and Safety Assessment Series (OHSAS) 18001 och ISO 45001).

Figur 11 – Ledningssystem som införts av EU-institutioner och EU-myndigheter

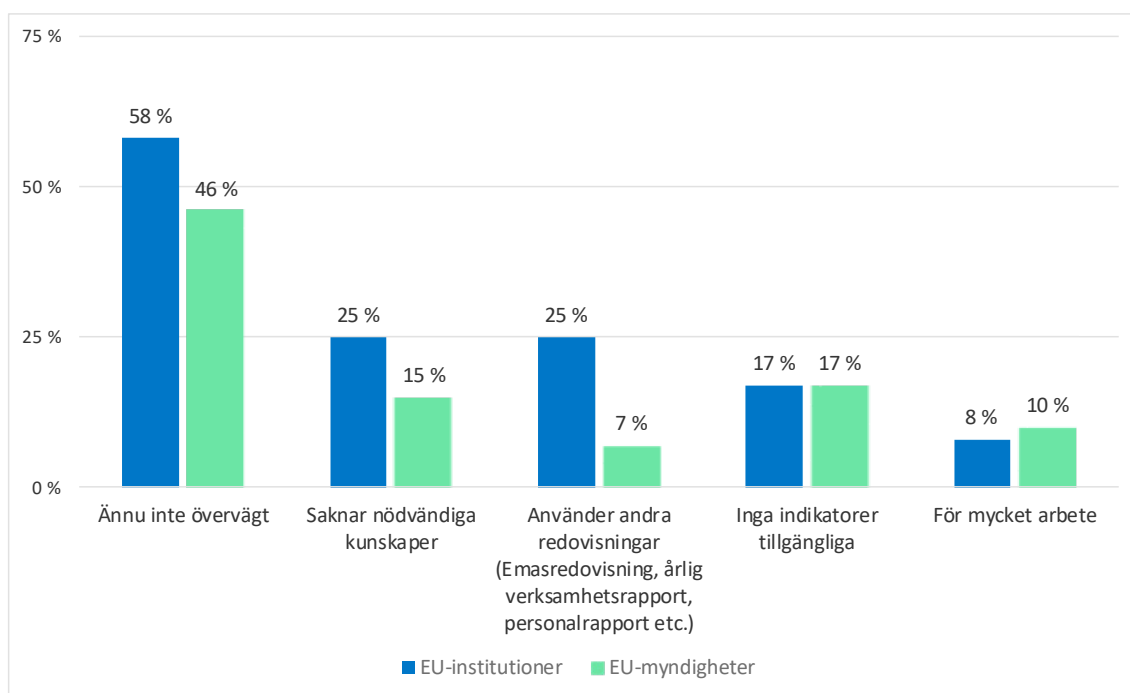
Källa: Revisionsrätten.

64 De införda ledningssystemen gäller mestadels miljöaspekter. Tre fjärdedelar av EU-institutionerna⁹⁹ och 10 % av EU-myndigheterna har infört ett ledningssystem som Emas och/eller ISO 14001. Båda dessa system gör det möjligt för organisationerna att identifiera och övervaka hur deras verksamhet, produkter och tjänster påverkar miljön. Till skillnad från ISO 14001 kräver Emas att en offentlig rapport upprättas med hjälp av en rad kärnindikatorer – energieffektivitet, materialeffektivitet, avfall, biologisk mångfald och utsläpp. När det gäller andra relevanta internationella ledningssystem,

såsom de för hälsa och säkerhet (OHSAS 18001) eller energi (ISO 5001), har införandet varit mycket begränsat.

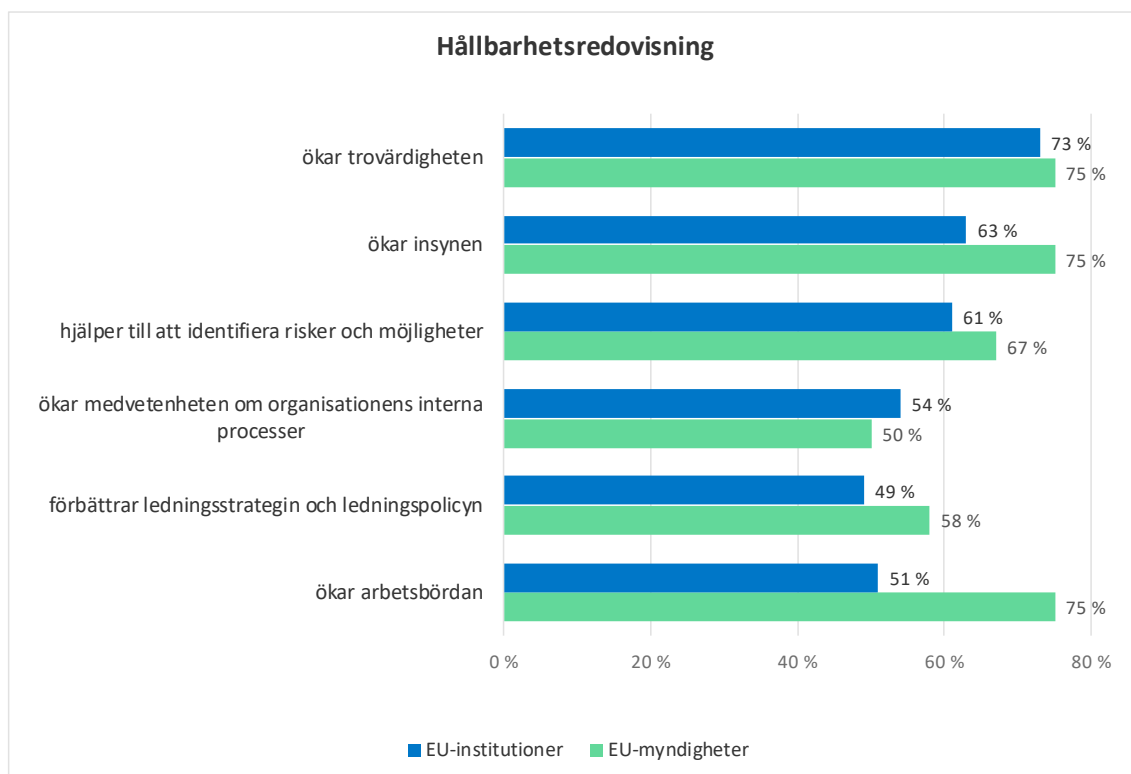
65 När EU-institutionerna och EU-myndigheterna tillfrågades varför de inte offentliggör en separat hållbarhetsredovisning, svarade merparten av dem att de ännu inte hade övervägt att göra det. Det näst vanligaste svaret var att de saknade nödvändig kunskap (*figur 12*).

Figur 12 – Huvudskäl till att en hållbarhetsredovisning inte offentliggörs

Källa: Revisionsrätten.

66 Enligt vår enkät anser de svarande att de potentiella fördelarna med hållbarhetsredovisning är ökad trovärdighet och insyn. De ansåg också att hållbarhetsredovisning skulle öka arbetsbördan (*figur 13*).

Figur 13 – Potentiella för- och nackdelar med hållbarhetsredovisning

Källa: Revisionsrätten.

Revision av hållbarhetsinformation

67 Revision av finansiella rapporter och verksamhets- och resultatredovisningar ökar deras värde som verktyg för ansvarsutkrävande. Externt bestyrkande av hållbarhetsredovisningar kan öka deras trovärdighet och intressenternas tillit till den lämnade informationen. Det kan minska risken för grönmålning och för att redovisningar används i PR-syfte. Revision av information kan öka informationens värde för systemen för intern kontroll och förvaltning och bidra till ökad medvetenhet på styrelsenivå¹⁰⁰.

68 Med revision av hållbarhetsredovisning följer andra typer av utmaningar än för revision av finansiella rapporter. Till exempel kan det innebära granskning av en ”berättelse” i stället för finansiella uppgifter eller siffror¹⁰¹. De flesta stora företags hållbarhetsredovisningar är föremål för extern revision eller granskning¹⁰², men det finns ingen allmänt vedertagen revisions- eller bestyrkandestandard för dem. Till exempel kräver EU-direktivet att revisorerna ska kontrollera om en hållbarhetsredovisning har upprättats, men inte att de ska granska innehållet. Medlemsstater som Frankrike och Italien har genomfört direktivet annorlunda genom att de kräver att revisorerna också ska titta på innehållet i rapporterna¹⁰³.

69 Nyligen, i februari 2019, offentliggjorde International Auditing and Assurance Standards Board (IAASB) ett samrådsdokument om bestyrkande av utökad extern rapportering¹⁰⁴. Utökad extern rapportering innefattar många olika former av rapportering, bland annat, men inte bara, integrerad rapportering, hållbarhetsredovisning och annan rapportering av enheter om miljörelaterade, sociala och förvaltningsmässiga frågor.

70 Enligt ISAE 3000 ska revisorns slutsats i ett uppdrag där uttalandet görs med begränsad säkerhet (en översiktlig granskning) uttalas i en form som innebär att det med hänsyn till de granskningsåtgärder som vidtagits inte har framkommit något som tyder på att informationen om sakförhållandet är väsentligt felaktig. I sådana fall minskar uppdragsrisken till en nivå som är godtagbar med hänsyn till uppdragets omständigheter, men risken är större än för uppdrag där uttalandet görs med rimlig säkerhet¹⁰⁵. Av de två hållbarhetsredovisningarna från EU:s institutioner och myndigheter granskas EIB:s externt, och ett uttalande med begränsad säkerhet görs. EUIPO:s redovisning granskas inte.

71 De flesta nationella revisionsorgan har erfarenhet av effektivitetsrevision, vilket kan vara värdefullt i arbetet med hållbarhetsredovisningar och revision av hur

hållbarhetsmålen genomförs. Intosai (Internationella organisationen för nationella revisionsorgan) har uppmuntrat de nationella revisionsorganen att utföra effektivitetsrevisioner av regeringars beredskap att genomföra målen för hållbar utveckling eller av specifika hållbarhetsmål. Flera nationella revisionsorgan runt om i världen har offentliggjort resultaten av sådana revisioner, och en del av dem har analyserat hur regeringen i deras land övervakar och rapporterar om hållbarhetsmålen (**Box 9**)¹⁰⁶. Målen för hållbar utveckling kan tjäna som revisionskriterier¹⁰⁷. En av standarderna för revision i den offentliga sektorn (Issai 140) revideras för närvarande, och det pågår en diskussion om huruvida denna standard behöver utvidgas till att omfatta en aspekt som är av betydelse för hållbarhetsredovisningar, nämligen revision av målen för hållbar utveckling.

72 Men att granska uppfyllandet av specifika hållbarhetsmål och medlemsstaternas redovisning till FN är inte de enda uppgifter som nationella revisionsorgan kan fullgöra. När fler organisationer i den offentliga sektorn börjar redovisa hållbarhetsinformation kommer frågan om hur revisorskåren kan bidra till att förbättra kvaliteten på den information som organisationerna tar fram att behöva besvaras. Detta kan kräva att nationella revisionsorgan utvecklar ny kompetens och nya metoder inom revision.

Ruta 9

Resultat av nationella revisionsorgans revisioner av hållbarhetsredovisning

En del nationella revisionsorgan konstaterade brister i sina länders **Agenda 2030-process** som försvårade övervakningen och redovisningen. Till exempel hade Österrike antagit en integreringsstrategi för Agenda 2030, men Österrikes nationella revisionsorgan konstaterade att det övergripande ansvaret inte hade fastställts tydligt, vilket resulterade i en fragmenterad genomförandeprocess. Detta ledde också till bristande samordning av utvärderingen och redovisningen, och Österrikes nationella redovisning av framstegen i genomförandet saknade en koncis översikt¹⁰⁸.

Vissa nationella revisionsorgan granskade även upprättandet av **frivilliga nationella redovisningar** inom ramen för Intosais samarbetsrevision av beredskapen att genomföra hållbarhetsmål, och några av dem rekommenderade att dessa granskningar inte bara skulle betraktas som en produkt utan som en kontinuerlig process:

- **Österrikes nationella revisionsorgan** konstaterade att regeringen inte hade planerat att rapportera till FN förrän 2020. Därför rekommenderade det att regeringen borde rapportera så tidigt som möjligt och minst en gång per valperiod.
- **Nederländernas nationella revisionsorgan** konstaterade att regeringen hade rapporterat till FN 2017 och översiktligt beskrivit situationen i fråga om Agenda 2030 och dittills gjorda framsteg. Det rekommenderade emellertid att centralregeringen skulle inkludera viktiga teman avseende hållbarhetsmålen i sin årsredovisning¹⁰⁹.
- **Polens nationella revisionsorgan** konstaterade att den frivilliga nationella översynen hade förberetts på ett ändamålsenligt sätt men rekommenderade att framstegen skulle ses över regelbundet¹¹⁰.

Utmaningar vid EU:s institutioner och myndigheter när det gäller hållbarhetsredovisning

73 EU har åtagit sig att genomföra målen i FN:s agenda 2030 för hållbar utveckling. Vår analys visar att kommissionen och andra EU-institutioner och EU-myndigheter för närvarande arbetar på vissa delar som krävs för en meningsfull hållbarhetsredovisning. Men generellt sett är de nödvändiga förutsättningarna för hållbarhetsredovisning till stor del ännu inte på plats. En EU-institution och en EU-myndighet offentliggör hållbarhetsredovisningar och deltar i den underliggande strategi som krävs för en sådan redovisningsprocess. Andra offentliggör eller samlar in relevant information. Vi har också belyst praxis i den privata och offentliga sektorn i medlemsstater som skulle kunna tjäna som exempel. Vi identifierade ett antal utmaningar.

Utmaning 1: Utarbeta en EU-strategi för perioden efter 2020 för målen för hållbar utveckling och hållbarhet

74 Trots olika uppmaningar från medlagstiftarna (Europaparlamentet och rådet) och intressenter finns det ingen långsiktig EU-strategi för hållbar utveckling fram till 2030 som fastställer potentiella mål och delmål om vilka det ska rapporteras i kommissionens verksamhets- och resultatredovisning ([punkterna 30–35](#)). En sådan strategi skulle fastställa vilka hållbarhetsmål som är relevanta för EU. Kommissionen har utarbetat ett ”diskussionsunderlag” som underlag för nästa kommission som pekar ut tre scenarier för ett framtida hållbart Europa. Vissa områden lyfts fram där EU enligt kommissionen bör göra mer. Diskussionsunderlaget innehåller emellertid ingen bristanalys som identifierar vad som mer behöver göras för att uppnå hållbarhetsmålen när det gäller budgeten och EU:s politik och/eller lagstiftning ([punkterna 36–38](#)).

Utmaning 2: Integrera hållbarhet och målen för hållbar utveckling i EU:s budget och i verksamhets- och resultatredovisningen

75 Denna analys har uppmärksammat att hållbarhetsredovisning är en process som omfattar mer än bara offentliggörande av en redovisning. Kommissionen rapporterar inte om hur EU:s budget eller EU:s politik bidrar till att målen för hållbar utveckling uppfylls. I kommissionens diskussionsunderlag beskrivs hur utvalda åtgärder hänger samman med hållbarhetsmålen. Kommissionen har börjat hänvisa till hållbarhetsmål i programförklaringar, men det förekommer ingen uppföljning eller redovisning av hur EU:s politik och budget bidrar till genomförandet av hållbar utveckling och uppnåendet

av hållbarhetsmålen (*punkterna 38–42*). Sedan 2017 genomför Eurostat regelbunden, årlig uppföljning av hållbarhetsmålen med en statistisk presentation av trender för hållbarhetsmålen i EU.

76 Kommissionen har stor erfarenhet av verksamhets- och resultatredovisning, och dess resultatbaserade budgeteringssystem klassas betydligt högre än systemen i alla andra OECD-länder¹¹¹. Att integrera hållbarhetsredovisning i denna resultatredovisning kommer icke desto mindre att bli en utmaning. Men det skulle kunna hjälpa kommissionen att effektivisera resultatindikatorerna och bättre anpassa specifika program- och politikmål till allmänna högnivåmål, i enlighet med rekommendationerna i vår årsrapport för 2017¹¹².

77 Att integrera övergripande politiska åtgärder i budgeten är inte lätt, såsom vi har visat tidigare. Effektiv integrering och prioritering skulle kunna innebära att man riktar EU-medel till de områden där behoven eller det europeiska mervärdet är störst (*punkterna 39–43*).

78 Kommissionen anpassar för närvarande sitt system för verksamhets- och resultatredovisning på området för yttre åtgärder (*punkt 52*) för att kunna mäta och redovisa EU:s bidrag till genomförandet av hållbarhetsmålen inom området. Detta speglar situationen i vissa länder där området för utvecklingsbistånd – ett område som tidigare hade att hantera millennieutvecklingsmålen – är ledande (*punkt 52*).

79 En utmaning i den framtida redovisningen är hur den information som tillhandahålls ska beaktas i beslutsfattandet. Trots att EU:s ram för resultatbaserad budgetering är mycket avancerad, kan informationsanvändningen utvecklas redan nu (*punkt 48*).

Utmaning 3: Utveckla hållbarhetsredovisningen vid EU:s institutioner och myndigheter

80 Vi fann två exempel på hållbarhetsredovisning bland EU:s institutioner och myndigheter: EIB och EUIPO. De är exempel på organisationer som har integrerat hållbarhetsredovisning i hela sin verksamhetsprocess. EIB och EUIPO har infört detta förfarande trots att de inte är rättsligt skyldiga att upprätta hållbarhetsredovisningar och inte har fått några riktlinjer eller systematisk vägledning från EU (*punkt 57* och *ruta 7*).

81 Vår enkät visar att EU:s institutioner och myndigheter kan se de potentiella fördelarna med hållbarhetsredovisning. Framför allt anser de att den har potential att

öka deras trovärdighet och öppenhet. Vi konstaterade också att övriga EU-institutioner och EU-myndigheter visserligen inte offentliggör hållbarhetsredovisningar, men de samlar in och offentliggör viss hållbarhetsinformation, låt vara på ett fragmenterat sätt och utan att alla väsentliga aspekter beaktas. Den information som de samlar in och offentliggör gäller främst hur driften av organisationen påverkar hållbarheten (t.ex. användningen av papper eller vatten) och inte hur organisationen har beaktat hållbarhet i sin övergripande verksamhetsprocess (*punkterna 60–66*).

Utmaning 4: Öka hållbarhetsredovisningens trovärdighet genom revision

82 I den privata sektorn omfattas hållbarhetsredovisningar i allt större utsträckning av begränsad extern revision eller granskning, men det finns ännu ingen allmänt vedertagen revisions- eller bestyrkandestandard för hållbarhetsredovisningar. De nationella revisionsorganens erfarenheter av effektivitetsrevision kan vara en tillgång vid revision av hållbarhetsredovisning. När fler offentliga institutioner börjar offentliggöra hållbarhetsredovisningar kommer de nationella revisionsorganen att behöva överväga i vilken utsträckning de kan bestyrka sådana redovisningar. En av de största utmaningarna kommer att vara att ta hänsyn till den miljömässiga, sociala och ekonomiska hållbarhetens långsiktiga karaktär och komplexitet. Eventuellt kommer de nationella revisionsorganen att behöva utveckla nya förmågor eller tillvägagångssätt inom revisorskåren (*punkterna 67–72*).

Bilagor

Bilaga I – Metod

Vi intervjuade följande personer och enheter:

Europeiska kommissionen	Europeiska unionens råd	Andra EU-institutioner och EU-myndigheter	Internationella institutioner, sammanslutningar och revisionsföretag
Kommissionärer: förste vice ordförande Frans Timmermans, vice ordförande Jyrki Katainen och kommissionsledamot Günther Oettinger och deras kanslier	Arbetsgruppen för Agenda 2030 för hållbar utveckling (Agenda 2030)	Europeiska investeringsbanken: avdelningen för företagens sociala ansvar	Accountancy Europe
Kommissionens generalsekreterare		Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet: interna kontrollfunktioner	KPMG, PWC, E&Y och Deloitte
Generaldirektören vid tjänsten för internrevision		Kontakt med Europaparlamentets generaldirektorat för unionens interna politik	Kanadas nationella revisionsorgan
Chefen för Europeiska centrumet för politisk strategi			OECD: avdelningen för budgetering och offentliga utgifter, enheten för konsekvent politik för utveckling
Generaldirektorat (GD) vid Europeiska kommissionen: GD Budget, GD Eurostat, GD Personal och säkerhet och GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen samt Europeiska centrumet för politisk strategi			

Enkät:

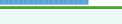

Vi skickade ett kort frågeformulär till kommissionen, rådet, Europaparlamentet, Europeiska unionens domstol, Europeiska revisionsrätten, Europeiska ombudsmannen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Europeiska regionkommittén, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska datatillsynsmannen och till alla 41 EU-myndigheter (genomförandeorgan, decentraliserade myndigheter och övriga myndigheter). Svarefrekvensen var 100 %.

I den analys av svaren som presenteras i diagram ger inte alla svar summan 100 %, vilket beror på avrundning eller på att de svarande kunde ge flera svar på en fråga.

Dokumentgranskning:

Vi gick igenom och analyserade relevanta dokument, till exempel årliga verksamhetsrapporter från alla kommissionens generaldirektorat, resolutioner från Europaparlamentet, rådets slutsatser, FN-resolutioner, granskningsrapporter från nationella revisionsorgan, dokument från EU-myndigheternas nätverk för verksamhets- och resultatutveckling och olika akademiska studier och sammanfattningar om hållbarhetsredovisning och målen för hållbar utveckling.

Bilaga II – Information om hållbarhet, offentliggjord eller insamlad av EU-institutioner och EU-myndigheter

	Information som samlats in				Information som inte samlats in	
	Offentliggjord		Ej offentliggjord		EU-institutioner	EU-myndigheter
	EU-institutioner	EU-myndigheter	EU-institutioner	EU-myndigheter		
ALLMÄNNA UPPLYSNINGAR						
Styrningsstruktur	92 % 	95 % 	0 %	3 % 	8 % 	3 %
Riskbedömning	83 % 	90 % 	17 % 	7 % 	0 %	3 %
Etiskt uppträdande	92 % 	58 % 	0 %	10 % 	8 % 	32 %
Intressentengagemang	33 % 	51 % 	8 % 	10 % 	58 % 	39 %
Väsentlighetsmatris	17 % 	15 % 	8 % 	10 % 	75 % 	75 %
EKONOMISKA						
Bekämpning av korruption och mutor	83 % 	80 % 	8 % 	10 % 	8 % 	10 %
MILJÖMÄSSIGA						
Energi, vatten, biologisk mångfald	83 % 	34 % 	0 %	29 % 	17 % 	37 %
SOCIALA						
Mångfaldshantering	92 % 	63 % 	0 %	5 % 	8 % 	32 %
Rekrytering	92 % 	90 % 	8 % 	5 % 	0 %	5 %
Fortbildning och utbildning	83 % 	75 % 	17 % 	20 % 	0 %	5 %
Hälsa och säkerhet på arbetsplatsen	75 % 	22 % 	17 % 	29 % 	8 % 	49 %
Delaktighet i samhället och samhällsutveckling	42 % 	20 % 	17 % 	12 % 	42 % 	68 %
Bedömning av de mänskliga rättigheterna	25 % 	14 % 	0 %	3 % 	75 % 	83 %
ANNAT						
Icke-finansiell information	92 % 	85 % 	0 %	5 % 	8 % 	10 %
Bedömning av hållbarhetsmålen	50 % 	20 % 	17 % 	5 % 	33 % 	75 %
Andra frågor med koppling till hållbarhetsmålen	33 % 	15 % 	0 %	0 %	67 % 	85 %

Akronymer och förkortningar

EER: utökad extern rapportering.

EIB: Europeiska investeringsbanken.

Emas: miljölednings- och miljörevisionsordning.

EUIPO: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet.

GRI: det globala redovisningsinitiativet (Global Reporting Initiative).

IAASB: självständigt organ under IFAC som ger ut ISA (International Auditing and Assurance Standards Board).

IIRC: internationella kommittén för integrerad rapportering.

Intosai WGEA: internationella organisationen för nationella revisionsorgans (Intosai) arbetsgrupp för miljörevision.

ISO: Internationella standardiseringsorganisationen.

Mt: miljoner ton.

SASB: organ som fastställer standarder för hållbarhetsredovisning (Sustainability Accounting Standards Board).

Ordförklaringar

Decentraliserad myndighet: utarbetar och genomför EU:s politik; den har sin egen budget och inrättas för en obestämd period.

Emas: miljöledningssystem som fastställs i en förordning från Europaparlamentet och rådet; organisationer certifieras av en oberoende extern kontrollant.

Flerpartsplattform: en plattform som ska stödja och ge råd till Europeiska kommissionen i genomförandet av hållbarhetsmålen på EU-nivå; den består av 30 högnivårepresentanter från den offentliga sektorn, civilsamhället och den privata sektorn; den upprättades i maj 2017.

Genomförandeorgan: enhet med ansvar för verkställande och operativa uppgifter som avser EU-program; den budget som den genomför härrör från kommissionen; det inrättas för en fastställd period.

Väsentlighetsmatris: en grafisk metod för att avgöra om ett ämne är väsentligt; den består av två dimensioner: a) ekonomiska, miljömässiga och sociala effekters betydelse och b) påverkan på intressenters bedömningar och beslut.

Slutnoter

- ¹ Brundtland, G. H., Rapport från Världskommissionen för miljö och utveckling: *Vår gemensamma framtid*, 1987.
- ² Sachs, J. D., *The age of sustainable development*. Columbia University Press, New York (2015).
- ³ Emas, R, *The Concept of Sustainable Development: Definition and Defining Principles*, Brief for GSDR 2015.
- ⁴ Schwab, A. K., Sandler, D., Brower D. J., *Hazard Mitigation and Preparedness: An Introductory Text for Emergency Management and Planning Professionals*, Second Edition, 2016. Business & Sustainable Development Commission har konstaterat att om målen för hållbar utveckling uppnås skulle nya marknadsmöjligheter på uppskattningsvis 12 biljoner US-dollar skapas i fyra ekonomiska system: livsmedel och jordbruk, städer, energi och material samt hälsa och välbefinnande. Dessutom skulle 380 miljoner nya jobb skapas. Se deras rapport *Better World, Better Business*, <http://report.businesscommission.org/report>, 2017.
- ⁵ Europeiska centrumet för politisk strategi, *Europe's Sustainability Puzzle*, 2019, s. 6. Människor som är socialt, ekonomiskt, kulturellt, politiskt, institutionellt eller på annat sätt marginaliserade är särskilt känsliga för klimatförändringar och också för vissa anpassnings- och begränsningsåtgärder, enligt *AR5 Climate Change 2014: Impacts, Adaptation, and Vulnerability, Summary for Policy Makers*, 2014, s. 6. https://www.ipcc.ch/site/assets/uploads/2018/02/ar5_wgII_spm_en.pdf. Revisionsrättens översiktliga analys *EU:s åtgärder på området energi och klimatförändringar* från 2017.
- ⁶ https://ec.europa.eu/epsc/sites/epsc/files/epsc_sustainability-puzzle.pdf. Se särskilt risk nr 1 "Aiming only at high growth regardless of the sustainability imperative" (att man enbart strävar efter hög tillväxt utan hänsyn till hållbarhetsimperativet) och risk nr 2 "Overlooking the interconnections between social and environmental policy, thereby compromising both" (att man bortser från kopplingarna mellan socialpolitiken och miljöpolitiken och på så vis underminerar båda).
- ⁷ Resolution antagen av FN:s generalförsamling *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling* (Agenda 2030), 2015.

-
- ⁸ Europeiska kommissionen, JRC:s tekniska rapporter, *Interlinkages and policy coherence for the Sustainable Development Goals implementation*, 2019, s. 4: http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC115163/sdg_interlinkages_jrc115163_final_on_line.pdf.
- ⁹ Medlemsstaterna har förbundit sig att genomföra Agenda 2030 genom att anta FN:s resolution om den.
- ¹⁰ Det globala redovisningsinitiativets (GRI) databas för hållbarhetsredovisningar innehöll omkring 32 000 redovisningar som upprättats enligt GRI:s riktlinjer och totalt över 50 000 redovisningar. <http://database.globalreporting.org/>. (april 2019), *G&A Flash Report, 85 % of S&P 500 Index® Companies Publish Sustainability Reports in 2017*, 2018: <https://www.ga-institute.com/press-releases/article/flash-report-85-of-sp-500-indexR-companies-publish-sustainability-reports-in-2017.html>, *What can we learn from corporate sustainability reporting? Deriving propositions for research and practice from over 500 corporate sustainability reports published between 1999 and 2015 using topic modelling technique*, *PLoS one*, n°12, Székely, N., vom Brocke, J., 2017: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5389611/#pone.0174807.ref002>.
- ¹¹ <https://www.globalreporting.org/information/sustainability-reporting/Pages/default.aspx>.
- ¹² PwC, *From promise to reality: Does business really care about the SDGs?*, Luxemburg, 2018. GRI och Global Compact-initiativet, *Integrating the SDGs into corporate reporting*, 2018.
- ¹³ Intosai WGEA (Intosais arbetsgrupp för miljörevision), *Sustainability reporting*, 2013, GRI, *The external assurance of sustainability reporting*, 2013.
- ¹⁴ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/business_economy_euro/banking_and_finance/documents/2019-non-financial-reporting-guidelines-consultation-document_en.pdf.
- ¹⁵ Tyskland, Nederländerna, Slovakien, Sverige och Förenade kungariket.
- ¹⁶ Hänvisningarna till direktivet om icke-finansiell rapportering i denna analys syftar enbart till att belysa centrala begrepp som har att göra med hållbarhetsredovisning. De syftar inte till att göra gällande att direktivet skulle kunna vara ett lämpligt rättsligt instrument för att främja hållbarhetsredovisning av EU:s institutioner och myndigheter.

-
- ¹⁷ EU:s tekniska expertgrupp för hållbar finansiering, *Report on climate-related disclosures, frequently asked questions*:
https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/business_economy_euro/banking_and_finance/documents/sustainable-finance-teg-subgroup-disclosures-progress-report-faq_en.pdf.
- ¹⁸ GRI, CSR Europe, Accountancy Europe, *Member State Implementation of Directive 2014/95/EU* (2017).
- ¹⁹ Bulgarien, Danmark, Grekland, Litauen, Portugal, Rumänien och Sverige.
- ²⁰ Bulgarien, Kroatien, Tjeckien, Frankrike, Ungern, Litauen, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien och Spanien.
- ²¹ Österrike och Bulgarien har inte lämnat redovisningar, medan Kroatien och Förenade kungariket planerar att göra det under 2019,
<https://sustainabledevelopment.un.org/vnrs/>.
- ²² Rådets slutsatser, En hållbar europeisk framtid: EU:s svar på Agenda 2030 för hållbar utveckling, juni 2017,
<https://www.consilium.europa.eu/media/23989/st10370-en17.pdf>, och Europaparlamentets betänkande om EU:s åtgärder för hållbarhet (2017/2009(INI)),
http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-8-2017-0239_EN.pdf.
- ²³ Se rekommendation från arbetsgruppen om klimatrelaterade upplysningar, 2017,
<https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/06/FINAL-2017-TCFD-Report-11052018.pdf>, EU:s tekniska expertgrupp för hållbar finansiering: *Report on Climate-related Disclosures*, januari 2019,
https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/business_economy_euro/banking_and_finance/documents/190110-sustainable-finance-teg-report-climate-related-disclosures_en.pdf.
- ²⁴ GRI, *Public sector sustainability reporting: Remove the clutter, reduce the burden*, 2012, s. 4.
- ²⁵ GRI, *Public sector sustainability reporting, Remove the clutter, reduce the burden*, 2012, s. 4.
- ²⁶ Artikel 2.16 i redovisningsdirektivet (2013/34/EU). Omfattningen och användbarheten av denna definition har ifrågasatts och ses för närvarande över. En sak som bör klargöras är att effekterna inte bara härrör från företagen utan också påverkar företagen (se figur 1), kommissionens samrådsdokument om uppdateringen av de icke-bindande riktlinjerna för icke-finansiell rapportering; för kritik, se https://www.accountancyeurope.eu/wp-content/uploads/190201-TEG_report_climate_related_ACE_response_final.pdf.
- ²⁷ Artikel 19 i redovisningsdirektivet (2013/34/EU).

-
- ²⁸ GRI, *G4 Sustainability Reporting Guidelines, Implementation Manual*, 2013, s. 11.
- ²⁹ Bankexemplet taget från meddelandet från kommissionen: *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering (metod för rapportering av icke-finansiell information)* (EUT C 215, 5.7.2017, s. 1).
- ³⁰ Carbon Disclosure Project (CDP), Climate Disclosure Standards Board (CDSB), Global Reporting Initiative (GRI), the International Integrated Reporting Council (IIRC) och Sustainability Accounting Standards Board (SASB).
- ³¹ <https://corporatereportingdialogue.com/better-alignment-project/>.
- ³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU, meddelande från kommissionen: *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering (metod för rapportering av icke-finansiell information)* (EUT C 215, 5.7.2017, s. 1).
- ³³ Artikel 19a i direktiv 2014/95/EU.
- ³⁴ Se till exempel Alliance for Corporate Transparency, *The state of corporate sustainability disclosure under the EU Non Financial Reporting Directive*, 2019: <http://allianceforcorporatetransparency.org/news/companies-failing.html>. Accountancy Europes svar till den tekniska expertgruppen om klimatrelaterade upplysningar: https://www.accountancyeurope.eu/wp-content/uploads/190201-TEG_report_climate_related_ACE_response_final.pdf.
- ³⁵ Kommissionens samrådsdokument om uppdateringen av de icke-bindande riktlinjerna för icke-finansiell rapportering, 2019.
- ³⁶ År 2018 offentliggjorde FSB:s arbetsgrupp om klimatrelaterade finansiella upplysningar (TCFD) frivilliga, konsekventa klimatrelaterade finansiella riskupplysningar som företag kan använda när de ska lämna information till investerare, långgivare, försäkringsgivare och andra intressenter.
- ³⁷ Kommissionens samrådsdokument om uppdateringen av de icke-bindande riktlinjerna för icke-finansiell rapportering, 2019, s. 5.
- ³⁸ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om information som ska lämnas avseende hållbara investeringar och hållbarhetsrisker, och om ändring av direktiv (EU) 2341/2341. Förslaget diskuteras för närvarande av Europaparlamentet och rådet.
- ³⁹ Estland, Frankrike, Grekland, Ungern, Malta, Nederländerna, Slovakien och Förenade kungariket.
- ⁴⁰ Artikel 19a i direktiv 2014/95/EU. Accountancy Europe, *Member State Implementation of Directive 2014/95/EU*, 2017.

-
- ⁴¹ International Integrated Reporting Council (2013), *The International IR Framework*, s. 18, *GRI Standards, Foundation*, 2016; Accountancy Europe: https://www.accountancyeurope.eu/wp-content/uploads/190201-TEG_report_climate_related_ACE_response_final.pdf, arbetsgruppen om klimatrelaterade finansiella upplysningar (TCFD), *Phase I Report of the Task Force on Climate-Related Financial Disclosures*, 2016.
- ⁴² Särskild rapport nr 27/2016 *Europeiska kommissionens förvaltning – bästa praxis?*, 2016.
- ⁴³ Rådets slutsatser, En hållbar europeisk framtid: EU:s svar på Agenda 2030 för hållbar utveckling, juni 2017, och Europaparlamentets betänkande om EU:s åtgärder för hållbarhet (2017/2009(INI)): http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-8-2017-0239_EN.pdf. Kommissionen uppfattar rådets och Europaparlamentets uppmaning som en skyldighet att rapportera endast till FN:s politiska högnivåforum.
- ⁴⁴ Europaparlamentet, betänkande om EU:s åtgärder för hållbarhet (2017/2009(INI)): http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-8-2017-0239_EN.pdf.
- ⁴⁵ Artikel 19a i direktiv 2014/95/EU.
- ⁴⁶ Kommissionen, diskussionsunderlag: *Mot ett hållbart EU 2030*, januari 2019, s. 33.
- ⁴⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda*, COM (2015) 215 final. Vi har offentliggjort ett bakgrundsdocument om en revision av kommissionens offentliga samråd: <https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=4604>.
- ⁴⁸ Kommissionens beslut av den 22 maj 2017 om inrättande av en flerpartsplattform för genomförandet av målen för hållbar utveckling i EU (Commission Decision of 22.5.2017 on setting up the multi-stakeholder platform on the implementation of the Sustainable Development Goals in the EU), *C(2017) 2941 final*.
- ⁴⁹ Flerpartsplattformen för genomförandet av målen för hållbar utveckling, *Europe moving towards a sustainable future*, oktober 2018, https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/sdg_multi-stakeholder_platform_input_to_reflection_paper_sustainable_europe2030.pdf.
- ⁵⁰ Intosai WGEA (Intosais arbetsgrupp för miljörevision), *Sustainability reporting*, 2013, GRI, *The external assurance of sustainability reporting*, 2013, AA1000 *Stakeholder Engagement Standard*, 2015.

-
- ⁵¹ Miola A., Borchardt S., Neher F., Buscaglia D (2019), *Interlinkages and policy coherence for the Sustainable Development Goals implementation, An operational method to identify trade-offs and co-benefits in a systemic way*, gemensamma forskningscentrumet, 2019. OECD, *Policy Coherence for Sustainable Development 2018, Towards sustainable and resilient societies*, 2018.
- ⁵² [COM\(2016\) 739 final](#), *Nästa steg för en hållbar europeisk framtid – EU-åtgärder för hållbarhet*.
- ⁵³ Senast 2030: Minskning av utsläppen av växthusgaser på minst 40 % (jämfört med 1990), en andel förnybar energi på minst 32 % och förbättring av energieffektiviteten på minst 32,5 %. Meddelande från kommissionen: *En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020–2030*, COM(2014) 015 final, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.
- ⁵⁴ Vad beträffar de mål som beaktas vid övervakning på EU-nivå, se Eurostat, *Sustainable development in the European Union*, 2018.
- ⁵⁵ Europeiska revisionsrätten, årsrapporten för 2017, Europeiska revisionsrättens yttrande nr 6/2018 över kommissionens förslag av den 29 maj 2018 om förordningen om gemensamma bestämmelser, COM(2018) 375 final, 2018, Europeiska revisionsrätten, briefingdokument: Kommissionens förslag till flerårig budgetram för 2021–2027, 2018.
- ⁵⁶ Europeiska revisionsrätten, yttrande över kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, 2018.
- ⁵⁷ <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/eu-future-reflection/bratislava-declaration-and-roadmap/>; <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/03/25/rome-declaration/pdf>.
- ⁵⁸ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0220_EN.html?redirect.
- ⁵⁹ <https://www.consilium.europa.eu/media/39019/st08286-en19.pdf>.
- ⁶⁰ <http://www.europarl.europa.eu/cmsdata/160360/DEVE%20study%20on%20EU%20SDG%20implementation%20formatted.pdf>.

-
- ⁶¹ Europaparlamentets resolution (2016/2696(RSP)). Rådets slutsatser (20 juni 2017). Europeiska ekonomiska och sociala kommittén kom med liknande krav 2016 <https://www.eesc.europa.eu/en/our-work/opinions-information-reports/opinions/sustainable-development-mapping-eu-internal-and-external-policies> och 2017 <https://www.eesc.europa.eu/en/news-media/press-releases/paving-way-forward-eesc-contribution-commissions2018-work-programme>.
- ⁶² <https://www.consilium.europa.eu/media/36775/18-euco-final-conclusions-en.pdf>
- ⁶³ Kommissionen, diskussionsunderlag: *Mot ett hållbart EU 2030*, januari 2019.
- ⁶⁴ Utredningsavdelningen för yttre förbindelser, Europaparlamentet, *Europe's approach to implementing the Sustainable Development Goals: good practices and the way forward*, Europaparlamentet. [Europaparlamentets resolution](#) av den 14 mars 2019 om den årliga strategiska rapporten om genomförandet och uppnåendet av målen för hållbar utveckling (2018/2279(INI)).
- ⁶⁵ [Rådets slutsatser \(20 juni 2017\)](#). I sin resolution från 2019 upprepade Europaparlamentet uppmaningen att en sådan bristanalys borde göras före utgången av 2019. [Europaparlamentets resolution](#) av den 14 mars 2019 om den årliga strategiska rapporten om genomförandet och uppnåendet av målen för hållbar utveckling (2018/2279(INI)).
- ⁶⁶ Meddelande från kommissionen, *Nästa steg för en hållbar europeisk framtid, EU-åtgärder för hållbarhet*, COM (2016) 739 final.
- ⁶⁷ Europeiska kommissionen, budgetskrivelse för 2020, stående instruktioner, Bryssel, december 2018, s. 15 och bilaga IX.
- ⁶⁸ Voituriez, T., Hege, E., Maci, G., Hackenesch, C., *Steering the EU towards a sustainability transformation*, European Think Tanks Group, 2018.
- ⁶⁹ Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om den årliga strategiska rapporten om genomförandet och uppnåendet av målen för hållbar utveckling (2018/2279(INI)).
- ⁷⁰ Europeiska revisionsrätten, särskild rapport nr 31/2016, *Att använda minst en femtedel av EU:s budget till klimatåtgärder: ambitiöst arbete pågår, men det finns en allvarlig risk för att målet inte uppnås*, 2016.

-
- ⁷¹ Se kapitlet EU-budgeten: att uppnå resultat i vår årsrapport samt våra särskilda rapporter. I årsrapporten för 2017 konstaterade vi att det finns vissa gränser för hur mycket kommissionen kan använda prestationsinformation till beslutsfattande, eftersom en stor del av EU-budgeten fördelas sju år i förväg.
<https://www.eca.europa.eu/en/Pages/BrowsePublications.aspx?k=&ty=Annual%20Report&y=2018&top>.
- ⁷² T.ex. Copernicus, programmet för europeisk statistik, Europeiska fonden för hållbar utveckling, samarbete med Grönland och finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete (EU:s budget 2014–2020, översikt över programmets prestationer (*EU Budget 2014-2020 Programmes' Performance Overview*), COM(2018) 600 – maj 2018).
- ⁷³ Målen för hållbar utveckling nämns specifikt när det gäller rubrik 2 (naturreсурser): ”Programmen under rubrik 2 bidrar till att fullgöra EU:s åtaganden om att nå målen för hållbar utveckling och genomföra Agenda 2030”. Det finns dock inga sådana uttalanden om de övriga rubrikerna.
- ⁷⁴ Kommissionen, *Årlig förvaltnings- och resultatrapport för EU:s budget 2017*, COM(2018) 457 final, 2018, s. 19.
- ⁷⁵ https://ec.europa.eu/info/publications/annual-activity-reports_en.
- ⁷⁶ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar om ett reviderat ramverk för resultatet av EU:s internationella utvecklings- och samarbetsåtgärder i enlighet med målen för hållbar utveckling i Agenda 2030 för hållbar utveckling och det nya europeiska samförståndet om utveckling (*A Revised EU International Cooperation and Development Results Framework in line with the Sustainable Development Goals of the 2030 Agenda for Sustainable Development and the New European Consensus on Development*), SWD(2018) 444 final, Bryssel, oktober 2018.
- ⁷⁷ OECD, *Policy Coherence for Sustainable Development 2018*, 2018, s. 108. Här konstaterade OECD att den interinstitutionella samordningen av hållbarhetsmålen leds av utrikesministerierna i Chile, Danmark, Frankrike, Italien, Nederländerna, Norge, Portugal och Sydkorea.
- ⁷⁸ Gemensam förklaring från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen: Nytt europeiskt samförstånd om utveckling, ”Vår värld, vår värdighet, vår framtid”, 2017/C 210/01, juni 2017.

-
- ⁷⁹ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar om ett reviderat ramverk för resultatet av EU:s internationella utvecklings- och samarbetsåtgärder i enlighet med målen för hållbar utveckling i Agenda 2030 för hållbar utveckling och det nya europeiska samförståndet om utveckling (*A Revised EU International Cooperation and Development Results Framework in line with the Sustainable Development Goals of the 2030 Agenda for Sustainable Development and the New European Consensus on Development*), SWD(2018) 444 final, Bryssel, oktober 2018.
- ⁸⁰ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar om ett reviderat ramverk för resultatet av EU:s internationella utvecklings- och samarbetsåtgärder i enlighet med målen för hållbar utveckling i Agenda 2030 för hållbar utveckling och det nya europeiska samförståndet om utveckling (*A Revised EU International Cooperation and Development Results Framework in line with the Sustainable Development Goals of the 2030 Agenda for Sustainable Development and the New European Consensus on Development*), SWD(2018) 444 final, Bryssel, oktober 2018.
- ⁸¹ Eurostat, *Sustainable Development in the European Union – Monitoring report on progress towards the SDGs in an EU context – 2018 editions* (om hållbar utveckling i Europeiska unionen – övervakningsrapport om framstegen mot att uppnå målen för hållbar utveckling i ett EU-sammanhang – upplaga 2018): <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-statistical-books/-/KS-01-18-656>.
- ⁸² Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om den årliga strategiska rapporten om genomförandet och uppnåendet av målen för hållbar utveckling (2018/2279(INI)).
- ⁸³ Europeiska revisionsrätten, särskild rapport nr 33/2018 *Ökenspridning i EU: ett växande hot som kräver ökade insatser*, 2018.
- ⁸⁴ Eurostat, *EU SDG Indicator set 2019, Result of the review in preparation of the 2019 edition of the EU SDG monitoring report*, Final version of 08/01/2019.
- ⁸⁵ Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, *Study on Exposing EU policy gaps to address the Sustainable Development Goals*, 2019.
- ⁸⁶ Europeiska kommissionen, *Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050*, KOM(2011) 112 slutlig, 8.3.2011: "För att hålla temperaturökningen under 2 °C bekräftade europeiska rådet i februari EU:s mål att senast 2050 minska utsläppen av växthusgaser med 80–95 % jämfört med 1990."
- ⁸⁷ Europeiska revisionsrätten, särskild rapport nr 24/2018 *Demonstration av avskiljning och lagring av koldioxid och innovativa förnybara energikällor i kommersiell skala i EU: utvecklingen har inte gått framåt som planerat under det senaste årtiondet* och Europeiska revisionsrättens översiktliga analys *EU:s åtgärder på området energi och klimatförändringar*, 2017.

-
- ⁸⁸ Eurostat, *Sustainable Development in the European Union – Monitoring report on progress towards the SDGs in an EU context – 2018 editions* (om hållbar utveckling i Europeiska unionen – övervakningsrapport om framstegen mot att uppnå målen för hållbar utveckling i ett EU-sammanhang – upplaga 2018).
<https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-statistical-books/-/KS-01-18-656>.
- ⁸⁹ Tillsammans med 2019 års EU-rapport om en konsekvent politik för utveckling och diskussionsunderlaget.
- ⁹⁰ <https://www.eib.org/en/about/index.htm>.
- ⁹¹ European Investment Bank, Activity Report, 2007.
- ⁹² European Investment Bank Group, Corporate Responsibility Developments in 2007, 2007.
- ⁹³ European Investment Bank Group, Corporate Responsibility Developments in 2008, 2007.
- ⁹⁴ European Investment Bank Group, Sustainability Report, 2018.
- ⁹⁵ Bedömning och hantering av miljömässiga och sociala effekter och risker, förebyggande och minskning av föroreningar, biologisk mångfald och ekosystem, klimatstandarder, kulturarv, ofrivillig vidarebosättning, utsatta gruppers rättigheter och intressen, arbetsnormer, arbetsmiljö och folkhälsa, säkerhet och trygghet samt intressentengagemang.
- ⁹⁶ Europeiska revisionsrätten, Sammanfattning av resultaten av revisionsrättens årliga revisioner av EU:s byråer och andra organ för budgetåret 2016 (2017/C 417/01), 2017, s. 7.
- ⁹⁷ Europeiska revisionsrätten, Årsrapport om EU:s byråer för budgetåret 2017, 2018.
- ⁹⁸ Direktiv 2014/95/EU fastställer reglerna för stora företags tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy.
- ⁹⁹ Europeiska ombudsmannen, Europeiska utrikestjänsten och Europeiska datatillsynsmannen har ännu inte infört Emas.
- ¹⁰⁰ <https://www.globalreporting.org/resourcelibrary/GRI-Assurance.pdf>.
- ¹⁰¹ Intosai WGEA (Intosais arbetsgrupp för miljörevision), *Sustainability reporting: Concepts, Frameworks and the Role of Supreme Audit Institutions*, juni 2013.
- ¹⁰² Se <https://assets.kpmg/content/dam/kpmg/xx/pdf/2017/10/kpmg-survey-of-corporate-responsibility-reporting-2017.pdf>.
- ¹⁰³ GRI, CSR Europe, Accountancy Europe, *Member State Implementation of Directive 2014/95/EU*, 2017.

-
- ¹⁰⁴ *Extended External Reporting (EER), Assurance, IAASB Consultation Paper*, februari 2019.
- ¹⁰⁵ International Standard on Assurance Engagements (ISAE) 3000 Revised, Assurance Engagements Other than Audits or Reviews of Historical Financial Information, 2013.
- ¹⁰⁶ <http://www.intosai.org/about-us/sdgs-sais-and-regions.html>.
- ¹⁰⁷ Europeiska revisionsrätten, särskild rapport nr 33/2018 *Ökenspridning i EU: ett växande hot som kräver ökade insatser*, 2018.
- ¹⁰⁸ Rechnungshof, *Report of the Austrian Court of Audit, The United Nations Sustainable Development Goals, Implementation of the 2030 Agenda in Austria, Executive Summary*, 2018.
- ¹⁰⁹ Algemene Rekenkamer, *Letter of 13 September 2017 from the Netherlands Court of Audit to the House of Representatives of the States General on the government's preparations aimed at achieving the Sustainable Development Goals*, 2017.
- ¹¹⁰ NIK, *Performance Audit Report on Preparedness for Implementation of the 2030 Agenda Sustainable Development Goals in Poland*, 2018.
- ¹¹¹ R. Downes, D. Moretti, S Nicol, *Budgeting and Performance in the European Union: A review in the context of EU Budget Focused on Results*, Public Governance Directorate, OECD, 2017.
- ¹¹² <https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/annualreports-2017/annualreports-2017-EN.pdf>, s. 128, rekommendation 3.

Revisionsrättens team

Revisionsrättens snabbanalys *Hållbarhetsredovisning: en beskrivning av läget vid EU:s institutioner och byråer* antogs av revisionsrättens avdelning V EU:s finansiering och förvaltning, där ledamoten Lazaros S. Lazarou är ordförande. Arbetet leddes av ledamoten Eva Lindström med stöd av Katharina Bryan (kanslichef), Judit Oroszki (förstechef), Josef Edelmann (uppgiftsansvarig) och Marilena-Elena Friguras, Vivi Niemenmaa och Laura Kaspar. Michael Pyper gav språkligt stöd.

Från vänster till höger: Katharina Bryan, Vivi Niemenmaa, Judit Oroszki, Josef Edelmann, Eva Lindström, Laura Kaspar, Valérie Tempez-Erasmí och Marilena-Elena Friguras.

Europeiska unionen (EU) och dess medlemsstater är fast beslutna att genomföra Agenda 2030 och de 17 målen för hållbar utveckling. I denna analys beskriver vi läget när det gäller redovisningen av uppfyllelsen av målen för hållbar utveckling på EU-nivå och enskilda EU-institutioners och EU-byråers redovisning. Hållbarhetsredovisning innebär att en organisation mäter, redovisar och är ansvarsskyldig inför interna och externa intressenter för sina prestationer i förhållande till målet hållbar utveckling. I det ingår hur organisationen beaktar hållbarhetsfrågor i sin verksamhet och sin miljömässiga, sociala och ekonomiska påverkan.

Analysen visar att kommissionen inte redovisar hur EU:s budget eller EU:s politik bidrar till att målen för hållbar utveckling uppfylls. Ett undantag är området yttre åtgärder där kommissionen har börjat anpassa sitt system för prestationsredovisning till målen för hållbar utveckling och hållbarhet. Kommissionen offentliggjorde nyligen ett diskussionsunderlag där den beskriver utvalda kommissionsåtgärder som avser målen för hållbar utveckling. Hållbarhetsredovisning ingår för närvarande dock inte i kommissionens prestationsramar, och de nödvändiga förutsättningarna för meningsfull hållbarhetsredovisning, till exempel en långsiktig strategi, är till stor del ännu inte på plats. I dagsläget offentliggör en EU-institution, Europeiska investeringsbanken, och en EU-byrå, Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, hållbarhetsredovisningar.

Denna analys, som inte är en revision, behandlar framväxande frågor, fastställer fakta och bygger i huvudsak på allmänt tillgänglig information och tidigare utfört arbete.

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN

12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxemburg
LUXEMBURG

Tfn +352 4398-1

Frågor: eca.europa.eu/sv/Pages/ContactForm.aspx

Webbplats: eca.europa.eu

Twitter: @EUAuditors

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

© Europeiska unionen, 2019

För all användning eller återgivning av foton eller annat material som Europeiska unionen inte har upphovsrätten till måste tillstånd inhämtas direkt från upphovsrättsinnehavaren.